

AVUSTRALYA'DA DİN EĞİTİMİ VE ÖĞRETİMİ: İLİM KOLEJİ ÖRNEĞİ

Abdulhalim İNAM*
e-mail: abdulhaliminam@hotmail.com
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-8370-3961>

Atıf/Citation: İnam, A. (2024). Avustralya'da din eğitimi ve öğretimi: İlim Koleji örneği. *Türkiye Din Eğitimi Araştırmaları Dergisi*, 18, 281-315.
<https://doi.org/10.53112/tudear.1571544>

Öz

Bu makale, Avustralya hakkında verilen genel bilgilerin yanında ülkede bulunan Müslümanların varlığı ve Avustralya'da din eğitimi ve öğretimi sürecini ortaya koymayı konu edinmektedir. Araştırmada Avustralya'da din devlet ilişkileri, devletin din mensuplarına verdiği haklar, İlim Koleji örneğinde Müslüman toplumun eğitim alanında bu haklardan faydalanma biçimi, Müslümanlara yönelik yapılan ırkçı ve ayrımcı durumlar, İslamofobi olayları ve bu konuda devletin aldığı önlemler üzerinde durulmaktadır. Örgün ve yaygın din eğitimi faaliyetlerinin içeriği ve işleyişi hakkında bilgiler verilen makalede; ayrıca süreç içinde karşılaşılan zorluklar, din eğitiminden beklentiler, gösterilen ilgi verileriyle ortaya konulmaya gayret edilmektedir. Müslümanlar tarafından açılan okulların en önemli özelliklerinden birisi farklı ırklara mensup Müslüman öğrencilere eğitim vererek yetişmiş insan kitlesine ve dolayısıyla topluma önemli katkılar sağlamasıdır. Çalışmanın amacı, mezhebe dayalı din eğitimi verme hakkına sahip okullara örnek olarak ele alınan İlim Koleji üzerinden Avustralya'daki Müslüman eğitim kurum ve kuruluşları hakkında genel bilgiler vermektir. Bununla birlikte İlim Koleji'nin tarihini, faaliyetlerini, imkânlarını, olumlu-

* Dr., Millî Eğitim Bakanlığı, Bakanlık Müşaviri, Ankara, Türkiye.

Etik Beyan: Bu çalışmanın hazırlanma sürecinde bilimsel ve etik ilkelere uyulduğu ve yararlanılan tüm çalışmaların kaynakçada belirtildiği beyan olunur. Makale en az iki hakem tarafından incelenmiş, Turnitin kullanılarak benzerlik raporu alınmış ve araştırma/yayın etiğine uygunluğunu teyit edilmiştir.

Ethical Statement: It is declared that scientific and ethical principles have been followed while carrying out and writing this study and that all the sources used have been properly cited. The article was reviewed by at least two referees, a similarity report was obtained using Turnitin, and compliance with research/publication ethics was confirmed.

Telif Hakkı & Lisans: Yazarlar dergide yayınlanan çalışmalarının telif hakkına sahiptirler ve çalışmalarını CC BY-NC 4.0 lisansı altında yayımlanmaktadır.

Copyright & License: Authors publishing with the journal retain the copyright to their work licensed under the CC BY-NC 4.0.

Makale Türü: Araştırma Makalesi – **Article Types:** Research Article

Geliş Tarihi/Received: 22.10.2024– **Kabul Tarihi/Accepted:** 18.12.2024

olumsuz yönlerini ve müfredatını incelemek çalışmanın diğer bir amacıdır. Çalışmada yöntem olarak nitel araştırma yöntemlerinden doküman inceleme ve yapılandırılmamış gözlem teknikleri kullanılmıştır. Çalışma neticesinde Avustralya’da Müslüman toplulukların halen tam olarak kurumsallaşma sürecini tamamlayamadıkları, eğitim alanında ise İlim Koleji örneğinde olduğu gibi önemli kurumlar bulunsa da alanda ciddi bir boşluğun bulunduğu gibi sonuçlara ulaşılmıştır. İlim Koleji örneğinde Avustralya’da benzer eğitim kurumlarının geliştirilmesi gerektiği öneri olarak sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Din Eğitimi, Dinî Değerler, Eğitim, Eğitim Sistemi, Avustralya, İlim Koleji.

RELIGIOUS EDUCATION AND TRAINING IN AUSTRALIA: A CASE STUDY OF ILIM COLLEGE

Abstract

This article aims to explore the presence of Muslims in Australia and the dynamics of religious education and training within the country, alongside providing general information about Australia. The research investigates the relationship between religion and the state in Australia, the rights granted by the state to religious adherents, and how the Muslim community utilizes these rights in the field of education, specifically through the example of İlim College. It also examines instances of racism and discrimination against Muslims, incidents of Islamophobia, and the countermeasures taken by the state. The article provides insights into the content and functioning of both formal and non-formal religious education activities. Furthermore, it endeavors to present, based on available data, the challenges encountered during the process, expectations regarding religious education, and the level of interest demonstrated. One of the key characteristics of schools established by Muslims is their provision of education to Muslim students from diverse ethnic backgrounds, thereby contributing significantly to the development of an educated population and, consequently, to society at large. The primary objective of this study is to offer a general overview of Muslim educational institutions and organizations in Australia, utilizing İlim College as a case study of schools with the right to provide denomination-based religious education. Moreover, the study also seeks to examine the history, activities, resources, strengths, weaknesses, and curriculum of İlim College. The study employs qualitative research methods, including document analysis and unstructured observation techniques. The findings of the study suggest that Muslim communities in Australia have not yet fully completed the institutionalization process. While significant institutions like İlim College exist in the field of education, a considerable gap remains.

The study concludes by proposing that similar educational institutions should be developed further in Australia, taking İlim College as an example.

Keywords: Religious education, Religious values, Education, Education system, Australia, İlim College.

Giriş

Avustralya, yeni kıta olarak bilinen ve dünyanın güney yarım küresinde bulunan bir ülkedir. Her ne kadar İngiltere ile sıkı bağları devam etse de kendine münhasır özellikleri ile ülkeler ölçeğinde önemli bir konuma sahiptir. 1960 sonrası kıta Avrupası’na görülen göç olgusu, Avustralya’da gerçekleşmiş ve pek çok etnik ve dinî unsur bu ülkeye göç etmiştir. Avustralya, Kanada, Yeni Zelanda ve ABD gibi ülkelerle birlikte göç ve eğitim konularında dünyanın önde gelen ülkelerinden biridir. 2021 Avustralya Nüfus Sayımı verilerine göre, ülkenin yurt dışından gelen yerleşik nüfusu toplam nüfusun yaklaşık %30’unu oluşturmakta ve diğer OECD ülkeleriyle kıyaslandığında daha yüksek bir orana sahip olduğu görülmektedir (Stephenson, P., 2010).

Avustralya yoğun göçle karşı karşıya kalan ülkelerdendir. Yıllar içinde Avustralya hükümetinin göç programları, planlama sayıları, öncelikleri ve ekonomik-siyasi faktörlere bağlı olarak değişkenlik göstermiştir. Kalıcı olarak Avustralya’ya yerleşmek isteyenler için iki ana program bulunmaktadır. Bunlar, Vasıflı ve aile göçmenleri için Göç Programı ile mülteciler ve benzer durumdakiler için İnsani Yardım Programı’dır. Ancak Eylül 2013’ten beri, artan İslamofobi ve aşırı sağcı akımlar sebebiyle mültecilere kapılarını kapatan Avustralya, deniz yoluyla gelen veya geçerli başvurusu olmayan mültecileri açık deniz gözetli merkezlerinde tutmaktadır. Bu politika değişimi özellikle Liberal hükümetin çok kültürlülük karşıtı ve ‘Beyaz Avustralya’ politikalarına dayalı olduğu şeklinde yorumlanmaktadır. Tarihsel olarak, ülkenin kurucu unsuru Batılı ‘beyaz’ göçmenlerdir ve bu göçmenler, ülkenin tarih sahnesinde yer almasında etkin bir rol oynamıştır. Bu “beyaz” kimlik özelinde şekillenen toplumsal ve siyasi yapı, sonraki dönemde farklılıkların tanınması ve bu farklılıkların üstesinden gelinmesinde sorun kaynağı olarak görülmüştür (Yanık, 2012, s. 194).

Avustralya’nın kuruluşunda ve sonrasındaki bütün gelişmelerde Anglo gerçeği (hakimiyeti) belirgin olsa da 1980’li yıllardan itibaren Avustralya hükümeti etnik çeşitliliği ve kültürel farklılığı bir politika olarak benimsemiştir. Ancak, çokkültürlülüğün resmi bir politika olarak kabul edilmesine rağmen, ülke içinde bu konuya ilişkin farklı bakış açıları ortaya çıkmaktadır (Yanık, 2012, s. 203).

Avrupa’da 1980’lerde başlayan çokkültürlü vatandaşlık tartışmaları ve politik gelişmeler, 2001’deki 11 Eylül saldırısı, 2004’teki 14 Mart Madrid saldırısı ile 2005’te 7 Temmuz ve 21

Temmuz'daki Londra saldırıları sonrasında İslam merkezli çokkültürlülük tartışmaları farklı bir boyut kazanırken (Bahçekapılı, 2011a, 2018), benzer etkiler Avustralya'da da kendini göstermiş ve bu tartışma konusu önemli bir sorun alanına dönüşmüştür (Triandafyllidou vd., 2006, s. 1). Bazı teorisyenler, 11 Eylül 2001'den bu yana Avustralyalı halkın giderek artan bir şekilde Avustralyalı Müslümanlara "ötekilik" duygusu atfettiğini belirtirken (Saniotis, 2004), bazı akademisyenler de Avustralya'da militan İslam'ın yükselişinin İslamofobi'nin artmasına ve Müslümanların Avustralya halkıyla olumlu ilişkiler kurma yönündeki çabalarının boşa çıkmasına yol açtığını ileri sürmüşlerdir (Akbarzadeh, 2004). Batı'daki gelişmelere benzer şekilde, farklılıkları anlama, hoşgörü ve entegrasyon çalışmalarına katkı sağlama bağlamında Müslümanlara ve diğer dini gruplara yönelik din eğitimi açısından bir alan açılımı politik olarak desteklenmiştir.

Müslümanlar, Avustralya'daki en büyük dini grup olan Hıristiyanların ardından gelmekte ve varlıkları 19. yüzyıla kadar uzanmaktadır. Diğer topluluklarda olduğu gibi, Avustralya'daki Müslümanlar da çocuklarına dini ve kültürel prensipleri aktarmak için inanç temelli kurumların oluşmasını talep etmiştir. Avustralya'daki Müslüman nüfusun %9'undan fazlasının 5 yaşın altında olması, bu Müslüman çocukların eğitimine hem hükümetin hem de ailelerin zaman içinde önem vermesini sağlamıştır. Sonuç olarak, yıllar boyunca özellikle çocuk ve gençlerin İslam eğitimi alacakları çeşitli yapılar ortaya çıkmıştır. Bazı kazanımlar elde edilmiş olsa da seküler bir toplumda çeşitli zorluklarla karşılaştıkları da bir gerçektir.

İslam eğitimi alma imkanlarına dair mevcut durumun betimleyici bir şekilde sunulması önemlidir. Azınlık toplulukların kendi dinlerinin eğitimini almalarına olanak sağlayan çeşitli uygulama ve özgürlükler farklı ülkelerde bulunurken, Avustralya'nın sosyo-kültürel yapısının diğer batılı ülkelerden farklılaştığı görülmektedir. Küresel gelişmelerle birlikte Avustralya'daki İslam eğitiminin verildiği kurumlar ve yerler hakkında bazı tartışmalar devam etse de genel olarak diğer batılı ülkelerden daha serbest bir ortam olduğu söylenebilir.

Din dersinin Avustralya'daki okullarda zorunlu hale getirilmesi ve bu dersin çok çeşitli metotlarla sunulması, İslam'ın doğru şekilde anlaşılmasına yardımcı olabilecek bir fırsat olarak değerlendirilmektedir. Avustralya'da esnek eğitim sistemi bulunmaktadır. Müslümanların açmış oldukları okullar, tamamlayıcı uygulamalar (medrese, mektep, cami okulu) ve ev okulu sistemleri gibi çeşitli platformlar, İslam eğitiminin verildiği yerler arasında sayılabilir. Yasalara göre, Müslüman inanç okulları ayırt edici dini karakterlerine göre -örneğin Hıristiyan ya da Müslüman- 'devlet tarafından desteklenen okul' kategorisinde açılabilir. Devlet desteği alan Müslüman okullarının sayısı az olmasına rağmen resmi eğitimde İslam eğitimi veren okul türlerinden biridir. Ayrıca, Müslüman inanç okulları genellikle 'bağımsız okul' sınıfında açılmıştır. Çeşitli zorluklara rağmen, medrese, mektep veya cami okulu gibi isimler altında İslam eğitimi veren kurumların varlığı, Müslümanların geniş kapsamlı din eğitimi alabilme imkanını önemli

hale getirmektedir. Müslüman inanç okullarının sayısının yetersiz olması nedeniyle, birçok aile çocuklarını normal eğitim için resmi okullara gönderirken, çocukların resmi eğitim dışında İslam eğitimi alabilmeleri için onları tamamlayıcı okullara yönlendirmektedirler. Bu kurumlarda genellikle Kur'ân öğretimi, siyer, fıkıh, İslam tarihi ve sosyal ve ahlaki değerlerin öğretildiği görülmektedir. Okul zorunluluğunun olmaması nedeniyle, bazı aileler çocuklarını okul ortamının olumsuz etkilerinden korumak için evde eğitim seçeneğini tercih edebilirler. Bu bağlamda ev okulu, Müslüman ailelerin çocuklarına İslam eğitimi sağlama imkânı anlamında ek bir fırsat olarak düşünülebilir.

Genel olarak değerlendirildiğinde bazı olumsuz durumlar ile de karşılaşmak mümkündür. Avustralya'daki İslam Din Eğitimi eğitim ortamlarındaki standart eksikliği, düşük öğretim kalitesi, müfredat oluşturma çabaları ve genel bir müfredatın kabul görmemesi gibi faktörler, öğretim materyallerinin yetersizliği gibi önemli sorunları beraberinde getirmektedir. Müslümanların açmış oldukları okulların sayısındaki artış ve bu okullardaki kaliteyi iyileştirme çabaları, gün geçtikçe artmaktadır. Bu durum, kötü yapılar, sınırlı kaynaklar, sağlık ve güvenlik standartlarının karşılanmaması, deneyimsiz yöneticiler ve niteliksiz öğretmenlerin işe alınması sebebiyle eğitimin kalitesini tehdit eder hale gelmiştir.

Avustralya'daki okullarda nitelikli öğretmen sorununa ilişkin detaylı bir analize ihtiyaç duyulmaktadır. Bu sorun, eğitim sisteminde kaliteyi ve verimliliği etkileyen önemli bir faktördür. Okulların nitelikli öğretmen ihtiyacını karşılamak için çeşitli stratejiler geliştirilmelidir. Bu durum, okullarda uygulanan eğitim politikalarının ve uygulamalarının gözden geçirilmesini gerektirebilir. Nitelikli öğretmenlerin teşvik edilmesi ve desteklenmesi, eğitim kalitesinin artırılması açısından büyük önem taşımaktadır. Bu konuda yapılacak çalışmaların dikkatle planlanması ve uygulanması gerekmektedir. Bağımsız okullarda çalışan öğretmenlerin Nitelikli Öğretmen Statüsü'ne sahip olma zorunluluğu bulunduğundan istenilen nitelikte öğretmen bulunamaması da eğitim kalitesini olumsuz etkileyen bir başka faktördür. İslamî anlayışa önem veren okullara karşı negatif bakış açısı da İslamî eğitim imkânlarını tehdit eden bir unsur olarak görülmektedir. Çeşitli kaynaklarda sıklıkla belirtildiği üzere, Müslüman öğrenciler devlet okullarında sıklıkla İslamofobi'ye maruz kalmaktadır (Islamophobia Register Australia, 2024; Doğan, 2024, s. 352). Avustralya'daki ahlâkî yaklaşımlar ve bu durumun yakından takip edilmesi de sıkıntılı süreçlerin ortaya çıkmasına sebep olmaktadır.

Avustralya'daki Müslüman okullar ile terörist eylemler arasında herhangi bir bağlantı tespit edilmemiş olsa da bu okulların gelecekte radikal unsurlar için potansiyel bir yetiştirme alanı olabileceği iddiası, İslamî eğitim imkânlarını tehdit eden diğer önemli bir faktör olarak algılanmaktadır. Devlet kontrolüne girmek istemeyen medreselerin, bir şekilde belli standartlara kavuşması ve eğitim kalitesinin yükseltilmesi için bazı çalışmaların yapılması gerekli görünmektedir. Medreselerin de bağımsız Müslüman inanç okullarının bağlı olduğu bir kurum çatısı altında toplanmaları, çeşitli iş birliği ve tecrübe

paylaşımı imkânları doğurabilecektir. Ayrıca medreselerdeki öğreticilerin, yalnızca din eğitimi almış olmaları yeterli görülmemeli, çeşitli eğitim programlarına tabi tutularak pedagojik yeterlikleri geliştirilmelidir.

1. Çalışmanın Amacı ve Önemi

Çokkültürlü ve çok inançlı bir sosyokültürel yapıya sahip olan Avusturya'da Müslümanlara ait din eğitiminin nasıl gerçekleştiği sorusu önemli bir problem alanıdır. Bu çalışma kapsamında ülkede yaşayan bütün Müslümanlara ait bir din eğitimi araştırması yapmak, araştırmamızın sınırlarını açacağı için, çalışmada Avustralya'ya göç etmiş Türkiyeli Müslüman toplumun durumu, açtıkları okullar ve bu okullarda gerçekleştirilen din eğitimi çalışmaları incelenmeye çalışılmıştır. Bununla birlikte genel olarak, Avustralya'nın çok kültürlü toplumu içerisinde İslamî eğitimin nasıl yürütüldüğü, Avusturya'da Müslümanlar ve okullaşma olgusu, Avustralya okullarında verilen İslam derslerinin özellikleri ve sınırlılıkları, toplumun genel olarak İslam eğitimine olan bakışı, devlet tarafından belirlenen yasalar ve yönetmelikler çerçevesinde İslam eğitiminin hangi noktalarda sınırlandığı, Müslümanların dini eğitim hakları ve bu hakların kullanımının ne kadar mümkün olduğu konuları ele alınmıştır. Ayrıca, camilerde verilen dinî eğitimin kalitesi ve içeriği incelenmiş, mevcut imkânlar ve sınırlamalar hakkında bilgi verilmiştir. Son olarak, İslamî eğitimin toplum içindeki yeri, genel kabulü ve tolerans durumu tartışılmıştır.

Ülkemizde farklı din eğitimi yaklaşım ve uygulamaları genellikle kıta Avrupası merkezinde ele alınmaktadır. Bu çalışmada Avustralya örneğinin incelenmesi farklı bir kıtayı merkeze alması nedeniyle önemli görülmektedir. Bu kapsamda, çalışmanın alan yazında önemli bir boşluğu dolduracağına inanılmaktadır. Özellikle İslamî din eğitimi kapsamında Türklere ait tecrübenin ele alınması da ayrıca bir öneme sahiptir. Böylelikle kendi ülkelerinden oldukça uzak bir yerde yaşam kuran Türklere din eğitimi alanındaki uygulama örnekleri yakından incelenmiş olacaktır.

2. Çalışmanın Yöntem ve Kapsamı

Bu çalışmada, nitel araştırma yöntemi kapsamında doküman analizi ve yapılandırılmamış gözlem teknikleri kullanılarak bilgi toplanmıştır. Doküman analizi, incelenmek istenen durum veya durumları içeren yazılı materyallerin değerlendirilmesini içerir. Eğitim alanında faaliyet gösterenler için bir dizi toplumsal doküman kaynağı mevcuttur (Sak vd. 2021). Araştırmada ele alınan dokümanlar, kitaplar, makaleler ve raporlar gibi akademik çalışmaların yanında, devlet ve özel sektör tarafından hazırlanan çeşitli raporlar, istatistiksel kayıtlar, okul müfredatları, okul denetim raporları, kanun maddeleri ve bazı mahkeme kararlarından oluşmaktadır. İslamî eğitim konusunda müfredat örnekleri sunan okulların seçiminde, maksimum çeşitlilik örnekleme türü kullanıldığı gibi hedefli örnekleme türleri de kullanılmıştır.

Çalışmada genel olarak Avustralya’da İslamî din eğitimi konusuna odaklanılsa da İslamî din eğitimi uygulaması Türklere ait din eğitimi uygulamaları ile sınırlı tutulmuştur. Avustralya’da Müslümanların durumu hakkında verilen genel bilgilerden sonra özel Türk toplumunun yaygın ve örgün din eğitimi çalışmaları kapsamında İlim Koleji incelenmiştir. İlim Koleji hakkındaki bilgiler okul programlarının ve müfredatlarının incelenmesi ve yapılandırılmamış gözlem sonucu elde edilmiştir.

3. Avustralya Hakkında Genel Bilgiler

Avustralya, güney yarımkürede bulunan bir kıta ülkesidir. 2024 yılı itibariyle 27 milyonu aşan (Worlmeter, 2024; ABS, 2024a) Avustralya’nın başkenti Canberra’dır. Ülkenin resmi dili İngilizce olup, Avustralya doları (AUD) para birimini kullanmaktadır. Avustralya’da ilk yerli halk olan Aborjinlerin binlerce yıl önce Avustralya’ya yerleştiği bilinmektedir. 18. yüzyılda Avrupalı kaşifler tarafından keşfedilen Avustralya, daha sonra Britanya İmparatorluğu’nun bir kolonisi haline gelmiştir (Wade, 22 Eylül 2011). Ülkenin sosyokültürel yapısı 1789’da Britanya’daki mahkumların sürgün amaçlı getirilişi ile dönüşüm geçirmiştir. Britanya’dan mahkumların gelişiyle birlikte, ülke tarihte ilk defa göç olgusu ile karşılaşmıştır. Ülkenin kolonileşme sürecinde çoğu Çin ve Hindistan’dan olmak üzere Asya kökenli göçmenlerin (1830-1840) gelişiyle birlikte ülke, Batılı beyaz dışındaki topluluklarla da yüzleşmiştir. 1 Ocak 1901’de ülkede var olan 6 koloni birleşerek federal yapı halini almış ve Avustralya Milletler Topluluğu’nu oluşturmuştur. Asyalı göçmenlerin sayılarının artması sebebiyle 1901 yılında çıkarılan yasa ile ülkeye sadece İngilizce konuşan “beyaz Avrupalıların” göçü olanaklı hale getirilmiştir. Bu yasa ile birlikte Avustralya Beyaz göçmen politikası şekillenmiştir. Ancak “Beyaz” göçmen politikasının olumsuz imalar içermesi ve bir anlamda “ulusal utanç kaynağı”na bürünmesi nedeniyle 1966 yılında bu politikadan vazgeçilmiştir (Lerner vd. 2006: 122-124; akt. Yanık, 2012, 200).

Günümüzde Avustralya, gelişmiş ekonomisi, doğal güzellikleri ve kültürel çeşitliliği ile dünyanın dikkatini çeken bir ülke konumundadır. Avustralya nüfusunun %65’i İngiliz, İrlandalı (%9,8) veya İskoç (%8.6) kökenlidir. Güney ve Doğu Avrupalıların oranı %10,5’dir. Almanların oranı %4,3, İtalyanlar %4.4, Çinliler %4, Hindistanlılar, Polonyalılar ve Yunanlılar da %1,6’lık bir dilime sahiptir. Burada yaşayanlardan sadece %2’si yerli nüfusu oluşturmaktadır. Hollandalıların oranı %1 iken, nüfusun %15’i diğer milletlerden oluşmakta olup, %5’inin kökeni bilinmemektedir (ABS, 2024b). Söz konusu göçmenlere ilave olarak 1990 yıllardan itibaren Lübnan, Tayvan, Malezya ve Güney Kore’den de ülkeye göçler gerçekleşmiştir. Ülkedeki nüfusun çeşitliliği, dini yapıyı da şekillendirmiştir. 2021’de yayınlanı dini aidiyet raporuna göre ülkedeki nüfusun %43,9’u Hristiyan, %38,9’u dinsiz, %3,2’si Müslüman, %2,7’si Hindu ve %2,4’ü Budist olarak kendisini tanımlamıştır. Son 50 yılda, Hristiyanlığa bağlı olduğunu bildiren Avustralyalıların oranında istikrarlı bir düşüş yaşanırken, özellikle son 20 yılda diğer dinlere mensup olanların ve dinsizlerin oranında istikrarlı bir artış gözlemlenmektedir (ABS, 2024c).

Avustralya'nın siyasi tarihi çok eskilere dayanmamaktadır. İngiliz kolonilerinin kurulmasıyla başlayan süreç, daha sonra Avustralya'nın bağımsızlığını kazanmasıyla devam etmiştir. Bugün Avustralya Federal Parlamentosu ile yönetilen ülke, yönetim biçimi olarak anayasal monarşi olarak tanımlanmaktadır. Ülkenin siyasi yapısı federal sistem üzerine kuruludur ve altı eyaletten oluşmaktadır. Avustralya'nın siyasi tarihinde önemli dönüm noktaları arasında kadınların oy hakkını kazanması, yerli halk Aborjinlerin haklarının tanınması ve çok kültürlü yapının gelişmesi gibi konular yer almaktadır. Bu faktörler ülkenin demokratik yapısını güçlendirmiştir (Chesson, 1983).

Avustralya askeri tarihinde I. Dünya Savaşı'ndan II. Dünya Savaşına, Kore Savaşı'ndan Vietnam Savaşına kadar birçok uluslararası çatışmada yer almıştır. Ayrıca, Avustralya Silahlı Kuvvetlerinin barış koruma operasyonları ve terörle mücadele gibi çeşitli görevlerde de aktif rol oynadığı söylenmektedir.

4. Din-Devlet İlişkileri

Avustralya toplumunun oluşumunda, 19. Yüzyılda İngiliz kolonilerinin ülkeye yerleşimi önemli bir etken olduğu için İngiltere'deki din-devlet ilişkileri bu konuda da etkili olmuştur. Ancak, 20. Yüzyılda Avustralya, kendi kimliğini oluşturmaya başlamış ve din-devlet ilişkileri de bu süreçte değişmeye başlamıştır. Her ne kadar Avustralya hukuku, din ve devlet arasındaki ilişkiyi belirlemek için birçok yasaya ve yürürlükteki hukuka sahip olsa da, hukuk sistemi her zaman mükemmel bir şekilde çalışmamakta ve din-devlet ilişkileri konusunda hala tartışmalar devam etmektedir.

Avustralya, laik bir devlet olmasına rağmen, hukuk sistemi din-devlet ilişkilerini belirlemek için birçok yasaya ve yürürlükteki hukuka sahiptir. Avustralya Anayasası, devletin dini bir taraf olmamasını ve eşitliğin sağlanmasını garanti etmektedir. Bu düzenleme, Devletin herhangi bir dine yönelik bir politika uygulamaması ve herhangi bir dinin üstünlüğünü desteklememesi anlamına gelmektedir. Örneğin, Federal Anti-discrimination Law, dinle ilgili ayrımcılığı yasaklamaktadır. Bu yaklaşım, bir yandan laik bir devlet olmasına rağmen dinin sosyal, kültürel ve politik hayatta etkisini kabul ederken, diğer yandan da devletin dini meselelerle ilgilenmemesi ve dinler arasında eşitliği sağlamasını amaçlamaktadır. Din-devlet ilişkileri, ülkenin sosyal, kültürel ve politik hayatında önemli bir rol oynamaktadır (U.S. Department of State, 2024; Barker, 2022).

Avustralya'da din-devlet ilişkilerinin, hukuki boyutunu ele alan birçok akademik makale mevcuttur. Bu makaleler, Avustralya hukukunun din-devlet ilişkilerini nasıl belirlediğini ve uyguladığını incelemeye odaklanmaktadır. Avustralya hükümeti, İslamofobi ile mücadele kapsamında çeşitli önlemler almıştır. Bu önlemler arasında eğitim programları düzenlemek, toplumu bilinçlendirmek ve farkındalık oluşturmak için kampanyalar yapmak, nefret suçu işleyenleri cezalandırmak ve mağdurlara destek sağlamak yer almaktadır. Ayrıca polis ve diğer yetkili kurumlarla iş birliği içinde çalışarak, İslamofobi'ye karşı etkili bir mücadele yürütüldüğü görülmektedir (Barker, 2021; 2022).

5. Eğitim Sistemi ve Din Eğitimi

Avustralya eğitim sistemi, ülkenin federal yapısına göre ülkenin her bir eyaleti ve bölgesi tarafından yürütülür. Eğitim sistemi; ilkokul, ortaokul, lise ve yükseköğretim düzeylerini kapsamaktadır. Eğitim, ülkenin her bir eyaletinde ve bölgesinde farklı olabilir ancak genel olarak, öğrenciler ilkokul düzeyinde en az 6 yıl, ortaokul düzeyinde en az 3 yıl ve lise düzeyinde en az 2 yıl eğitim alırlar. Üniversitelerde öğrenim görmek isteyen öğrenciler, lise diplomasını almalıdır. Avustralya eğitim sistemi, öğrencilerin bilgi ve yetkinliklerini geliştirmelerine ve hayatlarında ihtiyaç duyacakları becerileri kazanmalarına olanak tanımaktadır (ABS, 2024d).

Avustralya’da eğitim sistemi devlet tarafından yürütülür ve genellikle genel eğitim bölümlerinde verilir. Ancak, Avustralya’da din eğitimi de resmi okul, özel okul veya dini kurumlar tarafından verilmektedir. Özel okullar genel olarak Katolik, Protestan ve Müslüman okullarıdır. Ayrıca, Avustralya’da özel okulların bir kısmı İslamî, Yahudi veya Hindu eğitimi sunar. Din eğitimi genellikle genel eğitimin yanında verilir ve öğrenciler din derslerine katılmak zorunda değildir (ABS, 2024d).

Avustralya’da din eğitimi, din özgürlüğü bağlamında ele alınmaktadır. Din özgürlüğü ilkesi altında; ifade özgürlüğü ve örgütlenme özgürlüğü hakları, (İnsan Hakları ve Sorumlulukları Yasası (2006) tarafından garanti altına alındığı için öğrenciler ve öğretmenler kendi dini ve manevi inançlarına sahip olma ve dinlerini uygulama hakkına sahiptir. Söz konusu yasanın ilgili maddeleri aşağıdaki gibidir:

(1) Her kişi, aşağıdakiler de dahil olmak üzere düşünce, vicdan, din ve inanç özgürlüğüne sahiptir:

(a) kişinin kendi seçtiği bir dine veya inanca sahip olma veya bunları benimseme özgürlüğü; ve

(b) kişinin dinini veya inancını ibadet, uygulama, uygulama ve öğretim yoluyla, bireysel olarak veya bir topluluğun parçası olarak, kamusal veya özel olarak gösterme özgürlüğü.

(2) Bir kişi, ibadet, uygulama, uygulama veya öğretim yoluyla bir dine veya inanca sahip olma veya bunları benimseme özgürlüğünü sınırlayacak şekilde zorlanamaz veya kısıtlanamaz.

Öğrencilerin ve öğretmenlerin, dinleri veya inançları nedeniyle başka bir kişi veya gruba karşı nefret suçunu, aşağılamayı, şiddeti, alaya almayı, kışkırtan veya teşvik eden davranışları yasaklayan “İrkçilik Karşıtı ve Dini Hoşgörü Yasası” (2001) çıkartılmıştır. Bu kapsamda kişilerin din eğitimi alma hakları yasa ile garanti altına alınmıştır. Dini haklar ve sorumluluklar hakkında “Victoria Fırsat Eşitliği ve İnsan Hakları Komisyonu” nun (2024) ve

Bakanlık Yönergesi'nin (Ministerial Direction, 2024) 145. bendine göre öğrencilerin inançlarını ifade etmeleri engellenemez.

2006'da yürürlüğe giren Eğitim ve Öğretim Reformu Yasası, genel din eğitim ve öğretimini çekirdek müfredat dahilinde düzenlemiştir ve "1.1.2. Devlet Eğitim ve Öğretim Sisteminin Temelinde Yatan İlkeler" başlığı altında "devlet okullarının seküler (laik) bir eğitimi desteklediği, herhangi bir özel dini uygulamayı, mezhebi veya tarikatı desteklemeyeceği, her türlü felsefe, din veya inanca ayı ölçüde eşit yaklaşacağını" (s. 30) belirtmiştir. Buna göre Avustralya'da zorunlu din dersi bulunmamaktadır. Ancak isteğe bağlı din eğitimine yönelik dersler seçilebilmektedir. Söz konusu "1.1.2. Devlet Eğitim ve Öğretim Sisteminin Temelinde Yatan İlkeler" başlığı altında "çocukların (öğrencilerin) ve ebeveynlerin inançlarına uygun olarak bir dini etkinlik ve zorunluluklarını yerine getirebileceği" (s. 31) ifade edilmiştir. Bu bağlamda öğrenci ve ailelerinin farklı eğitim ortamlarında ve özel okullarda isteğe bağlı olarak din eğitimi alabilme hakları bulunmaktadır. Bununla birlikte Devlet okullarında *azınlık inanç topluluklarından gelen gönüllüler* için özel din dersi programları bulunmaktadır.

Bu bağlamda Avustralya'daki kamu okulları laiktir ve bu nedenle din eğitimi ne ilkökul ne de ortaokul düzeyinde resmi okul müfredatının bir parçası olmadığını söyleyebiliriz. Yine de Avustralya'daki her eyalet ve bölgede haftalık olarak inanç temelli din eğitimi (confessional religious education) için hüküm vardır. Bu sebeple Devlet okulları da dahil olmak üzere genel olarak tüm okul türlerindeki okul programlarında din eğitimi ile ilgili derslere (Din dersi, İncil Okumaları dersi) yer verilmiştir (Goldburg, 2008, s. 242, 244). Bu eğitimin verilmesinde dini geleneklere veya mezheplere imkân verilmiştir. Bu noktada din eğitiminin verilmesinde özellikle Hristiyan mezheplerinin rolü önemlidir. Bir dini gelenek veya mezhep, haftalık din dersini verecek bir öğretici bulabiliyorsa, devlet okullarında inanç temelli bir din eğitimi verilebilmektedir. Çoğu durumda da din derslerini vermekle yükümlü olan kişiler, din adamları veya kendilerini akredite etmiş olan kişilerdir. İnanç temelli din eğitiminin yanında, bazı okullarda mezhepsel din eğitimi yerine, doğası gereği Hristiyan olan ve Katolik, Anglikan, Lutheran ve Uniting Church öğrencilerinin birlikte katılımını sağlayacak şekilde tasarlanmış "işbirlikçi" (Mezhepler arası din eğitimi) bir program sunulmaktadır. Avustralya'da din eğitimi zorunlu olmadığı için, öğrenciler yalnızca ebeveyni veya velisi yazılı izin verdiği takdirde din eğitimi derslerine katılabilmektedir. Din eğitiminden muaf tutulan öğrencilere, genellikle haftada otuz ila altmış dakika süren ders saatlerinde, okul öğretmenleri tarafından ayrı bir ortamda rehberlik hizmeti sunulmaktadır (Goldburg, 2008, ss. 242-243).

Avustralya'da eyaletlerde devlet okullarında inanç temelli din eğitiminin sağlanması için geliştirilen özel kılavuzlarda aşağıdaki belli ilkeler paylaşılmaktadır. Bu ilkelere ilaveten başka bazı eyaletlerde (Tazmanya gibi) eyalet yönetiminin belirtilen özel ilkeler de bulunmaktadır. Söz konusu genel ilkeler aşağıdaki gibidir (Goldburg, 2008, s. 243):

- Dini örgütler tarafından yürütülen programlar okul derneklerinin onayına sahip olmalıdır;
- Ebeveynler tam olarak bilgilendirilmeli ve çocuklarının herhangi bir dini eğitime katılmasına izin vermelidir; ve
- Dini eğitim vermek için başvuran örgütlere adil ve eşit davranılmalıdır.

Yukarıda belirttiğimiz üzere 1980’li yıllara kadar genel olarak Avustralya’daki okullarda din öğretimi Kilise tarafından desteklenmiştir veya devlet okulu dışındaki bağımsız okullarda din dersleri verilmiştir. Hali hazırda özel veya bağımsız okul sektörünün çoğunluğunu oluşturan din temelli okullar, öğrencilerine her zaman bir tür din eğitimi sunmuştur. 1880’lerden itibaren din okullarında din öğretimi için bir kateşetik veya inanç oluşturma yaklaşımı kullanılmıştır (Goldburg, 2008, s. 245; Hall ve diğerleri, 2024, ss. 1-2). Kilise okullarında din öğretimi inanç temelli bir yaklaşıma dayanmaktadır. Bu yaklaşıma göre din eğitimi, bir dini inancın inanç, ibadet ve ahlaki öğretilerine göre düzenlenmektedir (Bahçekapılı, 2011a, 2011b, 2012). Ancak 1980’lerde, din öğretiminde eğitimsel bir yaklaşıma doğru bir kaymada yaşanmıştır. Eğitimsel yaklaşımların geliştirilmesi sonrasında özellikle bazı lise öğrencileri için dini çalışmalar (Religious Studies) dersi geliştirilmiştir (Goldburg, 2008, s. 245).

2024 itibarıyla, dört milyon öğrenci Avustralya okullarına kayıtlıdır ve çoğunluğu devlet okullarındadır (2,6 milyon, %66), ardından Katolik okulları (0,7 milyon, %18,2) ve bağımsız okullar (0,6 milyon, %16) gelmektedir. Katolik okul kayıtları 2013 yılında %19,3 ile zirveye ulaşmış ancak o zamandan beri %18,2’ye düşmüştür (Independent Schools Australia 2021; Hall ve diğerleri, 2024, s. 2). Katolik okullarındaki öğrencilerin ve personelin dini profili de dönüşüm geçirmiştir. Ulusal Katolik Eğitim Komisyonu (2016), öğrencilerin %69’unun Katolik olduğunu, %31’inin ise diğer dini geçmişlere sahip olduğunu belirtmiştir. Katolik ortaokullarında, öğrencilerin %33’ü diğer inanç geleneklerine sahip veya geleneksizken, ilkokullardaki bu oran %29’dur. Personeller arasında, ilkokul öğretmenlerinin %80’i ve ortaokul öğretmenlerinin %61’i kendilerini Katolik olarak tanımlamaktadır, ancak bunların yalnızca %25’inin düzenli ibadet ve cemaat liderliği yaptığı ifade edilmektedir. Ayrıca Başpiskoposluk/Diyosen yönetim otoriteleri tarafından yönetilen Katolik okullarını temsil eden veriler, 2023’te öğrencilerin %58,3’ünün ve öğretmenlerin %70,8’inin Katolik olduğunu göstermektedir (Ulusal Katolik Eğitim Komisyonu 2016; Hall ve diğerleri, 2024, s. 2).

6. Avustralya’da Müslümanlar ve İslam

Avustralya’nın ilk Müslüman yerleşimcileri, 16 ve 17. yüzyıllarda Endonezya ve Malezya’dan gelen Müslümanlardır ve genellikle ülkenin kuzeybatı bölgelerine yerleşmeye başlamışlardır. Bunları 19. yüzyılın ikinci yarısında sömürgeci İngilizler tarafından develeriyle birlikte getirilen Afganlılar takip etmiştir. Güney Asya ve Çin’den

gelen az sayıda Müslüman ile birlikte, 20. yüzyılın başlarında ülkede 5.000'den fazla Müslüman nüfusunun olduğu bir topluluk meydana gelmiştir. Ülke yönetiminin 20. yüzyılın ikinci yarısına kadar sadece Avrupalı göçmenlere izin vermesi nedeniyle, yüzyılın ilk yarısında Avustralya'ya gelen Müslüman göçmenler genellikle Türkler ve Balkan Müslümanları olmuştur; bunlar Osmanlı topraklarının kaybı sonrasında ülkelerini terk etmek zorunda kalmışlardır (Cleland, 2002; Colan, 2007; Woodlock, 2013; Monsour, 2015; UNISA, 2018, s. 16; AFIC, 2023).

İkinci Dünya Savaşı sonrasında Türkiye, Balkanlar, Mısır, Suriye ve Lübnan gibi farklı ülkelerden Avustralya'ya Müslüman göçleri artmaya başladı. Devlet yönetimi tarafından hızlandırılan bu süreç, 1968 yılında çıkarılan bir yasayla desteklendi. Bu durum, 1970'lerden itibaren ülkedeki Müslüman nüfusunun hızla büyümesine yol açtı. 1980'lerde 100.000 civarında olan Müslüman sayısı, 2000'lerin başlarında 300.000'e ve 2016'da resmi verilere göre 600.000'e yükseldi. Tahminlere göre, 2022 itibarıyla bu sayının 800.000'in üzerinde olduğu düşünülmekte olup bu da ülke nüfusunun yaklaşık %3,2'sini oluşturmaktadır. Günümüzde Müslümanlar, Hristiyanlardan sonra Avustralya'daki en kalabalık ikinci dini grubu temsil etmektedirler ve ülkedeki Müslümanların %37'si Avustralya doğumludur, geri kalanı 183 farklı ülkeden oluşmaktadır. Bu yönüyle Müslümanlar, Avustralya'nın etnik ve ulusal açıdan en heterojen topluluğu olarak kabul edilmektedir. Ülkedeki Müslümanların %70'ten fazlası genellikle Sydney ve Melbourne gibi şehirlerde yaşamaktadır. Farklı unsurları içinde barındıran Müslüman topluluğun en büyük grupları arasında Türkler, Boşnaklar, Lübnanlı Araplar, Afganlar, Pakistanlılar, Endonezyalılar ve Bangladeşliler yer almaktadır (Speaker, 2008; Diallo, 2016, s. 2; UNISA, 2018, s. 11).

Avustralya'da Müslüman topluluğu 19. yüzyılın sonlarında organize olmaya başlamıştır. İlk kültür merkezi 1889'da kurulmuş ve ardından 1896'da ilk cami ibadete açılmıştır. Bugün, ülkede 100'den fazla cami ve mescidin yanı sıra Müslümanlar tarafından oluşturulan birçok sivil toplum kuruluşu bulunmaktadır. 1964 yılında kurulan ve daha sonra Avustralya İslam Konseyleri Federasyonu adını alan bu kuruluş, ülkenin Müslümanlarının çatı örgütüdür ve hükümet tarafından da resmi olarak tanınmaktadır (AFIC, 2023; İnsamer, 2022).

Avustralya'da Müslümanlar, ülkenin farklı bölgelerinde yaşayan etnik ve kültürel bir çeşitliliğe sahiptir. Avustralya'daki Müslüman nüfusunun büyük çoğunluğu, İngilizce konuşan, Avustralya doğumlu veya uzun süredir Avustralya'da yaşayan insanlardan oluşmaktadır. Avustralya ayrıca Afganistan, Bangladeş, Fildişi Sahili, İran, Irak, Malezya, Pakistan, Suudi Arabistan ve Türkiye gibi ülkelere göç almıştır. Bu ülkeler arasında en büyük gruplar Lübnan, Türkiye ve Bangladeş'ten gelmektedir. Avustralya'daki Müslüman topluluk genellikle şehir merkezlerinde yoğunlaşmıştır. Özellikle Sydney ve Melbourne gibi büyük metropol alanlarındaki bölgelerde yüksek oranda Müslüman nüfusu bulunmaktadır. Avustralya hükümeti dini özgürlükleri desteklemekte ve tüm

vatandaşlarının eşit haklara sahip olmasını sağlamaktadır. Sonuç olarak, Müslümanlar Avustralya'da önemli bir azınlığı temsil etmekte ve ülkenin sosyal ve kültürel dokusuna zenginlik katmaktadır.

Avustralya'daki Müslüman topluluğunun geçmişi üç önemli döneme ayrılabilir. İlk dönem, Endonezya'dan gelen Müslüman balıkçıların on sekizinci yüzyılda deniz salyangozu avlamak için kuzey ve kuzeybatı Avustralya kıyılarına yaptığı yolculuklarla öncesi olarak belirlenebilir. Bu süreçte yerli halkla ticaret, sosyal etkileşim ve kültürel bağlar kuran Müslüman toplulukları arasındaki ilişkiler, dokuzuncu ve onuncu yüzyıl haritacılarının belgelerinde görülebilmektedir. İkinci dönem ise sömürge dönemindeki Müslüman varlığını içermektedir. Sömürgecilerin kayıtlarında Müslüman denizcilerin, hükümlülerin ve yerleşimcilerin isimlerine rastlanabilir. Ancak, asimilasyon veya koloni terkinin gerektiren nedenlerle devam eden Müslüman yerleşimlerine dair kanıtlar sınırlıdır (Woodlock & John A., 2012).

Son dönemde ise 1860'lar ile 1920'ler arasında Avustralya'ya yerleşen ilk Müslümanlar, inci kabuğu endüstrisinde çalışan Malezyalı işçiler ve Afgan deve sürücüleridir. Hem Malezyalı dalgıçlar hem de deve sürücülerinin Aborijin halkıyla güçlü bağları bulunmaktadır. Yerli halkla evlilikler sık görülürken, Khan, Sultan, Mahomed ve Akbar gibi soyadları taşıyan Aborijin aileleri genel olarak Müslüman kökenini göstermektedir. Afgan deve sürücülerinin barışçıl yaklaşımının, Darwin'den Adelaide'e uzanan ana tren yolunun inşasına olumlu katkısı olduğu ve Avustralya'nın modernleşmesine önemli bir itici güç sağladığı kabul edilmektedir (Stephenson, P., 2010).

Zaman içerisinde Asyalı göçmenlere karşı ırkçı düşmanlık, ekonomik baskı ve ayrımcılığa yol açan yasaların etkisiyle Afgan yerleşimi ve diğer etnik göçler durdurulmuştur. Sadece beyaz Avustralyalıları hedef alan 1897'deki İthal İşçi Kayıt Yasası, 1901'deki Göç Kısıtlama Yasası ve 1902'deki Yollar Yasası gibi ayrımcı yasalar, koloninin İngiliz kökenlilerini tercih ettiği 'Beyaz Avustralya' politikasının bir yansımasıydı ve 1950'ler ile 1960'lara kadar devam etmiştir. Bu ayrımcı politikalara karşı reformlar, İkinci Dünya Savaşı sonrasında ülke ekonomisi ve büyümesine olumsuz etkileri fark edildiğinde başlatılmıştır. Başlangıçta dışlanan grupların asimilasyon beklentileri, 'Beyaz Avustralya' ideallerinin güçlü olduğunu kanıtlamıştır. Ancak, Whitlam Hükümeti'nin 1973'te çok kültürlülük politikasını benimsemesiyle birlikte Anglo hâkimiyetinin ve Beyaz Avustralyalı olma anlayışı zayıflamaya başlamıştır (James, 2009). Bu süreç, Lübnan, Türkiye, Vietnam gibi ülkelerden ve daha sonra Afrika ve diğer bölgelerden göç dalgalarını desteklemiştir.

Avustralya'nın 1901'de kabul edilen Göç Kısıtlama Yasası, genellikle 'Beyaz Avustralya' olarak anılan bir yasa olup, ülkeyi sadece beyaz ve İngiliz kökenli kişilere açık tutan bir yaklaşımı benimseyerek Avrupa dışındaki kişileri dışlamıştır. Asimilasyon politikaları, 1940'lar ve 1950'lerde yeni gelenlerin entegrasyonunu teşvik etmiş ve belirsiz hale getirmiştir. 1960'lar ve 1970'lerde ise, 2. Dünya Savaşı sonrası işgücü taleplerine cevap

vermek amacıyla çeşitli kültürleri barındıran bir Avustralya modeli aşamalı olarak uygulanmaya başlanmıştır. 1967'de Avustralya ile Türkiye arasında yapılan ikili anlaşma, göç kısıtlamalarının hafifletilmesini sağlayarak önemli bir adım olmuştur. Türk topluluğu, Avustralya'da yerleşen ilk büyük Müslüman nüfusu temsil etmiştir (Tezcan, 2021; ATA-A, 2024).

Avustralyalıların 20. Yüzyılda temas kurdukları topluluklardan biri de Türklerdir. Birinci dünya savaşında Çanakkale savaşları sırasında meydana gelen bu temasın etkileri hala devam etmektedir. Her yıl Avustralyalılar Gelibolu'ya gelerek anma programları gerçekleştirmektedir. Batı Avrupa ülkelerine gelen Müslümanlar gibi Avustralya'ya gelen Müslümanlarda ilk dönemlerde kendilerini kalıcı olarak görmemişlerdir. 1967'de Avustralya ile Türkiye arasında yapılan ikili anlaşma, göç kısıtlamalarının hafifletilmesini sağlayarak önemli bir adım olmuştur. Avustralya'ya Türklerin ilk gelişi 1968 yılında olmuştur. Gelen göçmen Müslüman toplulukları kültürleri, yaşayış biçimleri, inanışları ve yaptıkları çalışmalar üzerine çalışmalar yapılmıştır (Şimsir, 2018). Türkiye'den Avustralya'ya göç akışları 1980'lerin başında azalmıştır. Bu durum ikinci yarıda Türkiye'deki ekonomik zorlukların artmasıyla yeniden ivme kazanmıştır. Zaman içinde Türkiye'den gelen göçmen sayısında azalma yaşanmış olup, Aile Birleşimi programına dahil olanlar genellikle genel nitelikli göçmenler arasında yer almaktadır (Tezcan, 2021; ATA-A, 2024).

6.1. Avustralya'da İslamî Din Eğitiminin Rolü, Dinî Topluluklar ve Okullar

Avustralya'da Müslümanlar farklı etnik yapılardan gelmiş olsalar da Kuran ve Arapça bilgisi gibi temel dini bilgileri öğrenmeyi, günlük dini görevlerini ve ritüellerini yerine getirmeyi ve bir Müslüman olarak tanımlanmayı önemsemektedirler. Bu sebeple Müslümanlar hem okullarda hem dinî gruplara ait özel kurumlarda hem de her Müslüman için eşit derecede önemli olan camilerde din eğitimi faaliyetlerini sürdürmektedirler. Bu eğitimler sayesinde İslamî değerleri, çocuklarına aktarmakta ve dini kimliklerini yeni nesillere taşımaktadırlar. Müslümanların çocuklarına yönelik yaptıkları din eğitimi inceleyen araştırmalar da bu düşüncüyü doğrulamaktadır. Clyne (2001) tarafından yapılan bir çalışmada, 'birçok Avustralyalı Müslüman ebeveynin çocuklarının din, kültür ve ahlaki değerler açısından İslamî yönelimli bir eğitim sağlayabilen okullara gitmesini beklediğini' belirtilmiştir. Raihani ve Gurr (2010) tarafından yapılan benzer bir çalışma da bu görüşü doğrulamıştır. Ülkenin farklı bölgelerinde oluşturulan İslamî okulların tüm Müslüman öğrencilere yer sağlayamasa da gün geçtikçe İslamî toplum okullarının sayısının arttığı ve bu okullarda Avustralyalı Müslüman çocukların İslamî din eğitimi alabildiği vurgulanmıştır (Diallo, 2016, s. 2). Bu eğitim, salt bir dinin eğitimi almakla sınırlı değil; aksine bir İslamî kimlik kazanma noktasında önemli bir role sahiptir (Hassen, 2013, s. 502).

Din Eğitimi Müslüman cemaatleri tarafından bağımsız olarak kendi kurumlarında (İslam vakıfları, kültür merkezleri) veya yerel bir camide yapılabilmektedir. Özellikle camiler, ilk

dönemlerden itibaren din eğitiminin verildiği yerler olarak göze çarpmaktadır. Avustralya'da ilk cami, 1861 yılında Güney Avustralya'nın Marree şehrinde inşa edilmiştir. Ardından, 1887'de Yeni Güney Galler'deki Broken Hill ve 1908'de Queensland'deki Holland Park'ta camiler yapılmıştır. Bu camiler bugün hala Müslüman toplumuna hizmet etmekte olup Avustralya Müslümanlarının gerçek kültürel mirasını temsil etmektedir.

İslam okulları, Müslüman çocukların kendi inançlarını öğrenme noktasında önemli bir görevi yerine getirmektedir. Bu durum genel olarak olumlu karşılanırsa da bu okullara ve verilen eğitime olumsuz yaklaşan kesimler de bulunmaktadır. Bu yönüyle son zamanlarda, Avustralya'daki İslamî okulların popülaritesi önemli bir toplumsal ve akademik ilgi konusu haline gelmiştir. Avustralya'daki İslamî okulların amacına ilişkin tartışmalar, diğer birçok Batı ülkesinde olduğu gibi, sıklıkla ulusal güvenlik meselesi veya çok kültürlülük hakkındaki endişeleri ifade etme olarak çerçevelenmektedir (Cesari 2004; Halstead 2003; Haw 2010; akt. Hassen, 2013, s. 501).

Bugün, Müslüman toplum tarafından desteklenen ve yönetilen çeşitli İslamî kuruluşlar mevcuttur. Bu kuruluşlar farklı amaçları olan sosyal, dini, eğlence, eğitim, iş, savunuculuk ve siyaset gibi alanlara hizmet veren çok yönlü ve çok kültürlü yapıya sahiptir (Edwards ve Wildeman, 2018). 2023 yılına dair yerel verilere göre, Eyaletlere göre resmi kayıtlı İslam okullarının sayısı şu şekildedir: Yeni Güney Galler'de 28 okul, Victoria'da 16 okul, Batı Avustralya'da 3 okul, Güney Avustralya'da 3 okul ve Queensland'da 3 okul bulunmaktadır. 2024 itibarıyla 45.000'ne yakın öğrencinin İslamî okullara kaydedilmiş olduğu görülmektedir. Bu okullara her geçen gün ilgi artmakta ve kaydolan öğrenci sayılarında yıllara göre göze çarpan bir artış yaşanmaktadır. Örneğin Tablo 1'deki Victoria Eyaletinde bulunan bazı okullardaki öğrenci sayısı artışı bu artışı doğrulamaktadır. 2010'da İlim Koleji'nde öğrenim gören öğrenci sayısı 1102, Takva Koleji'nde 1192, Melbourne İslam Koleji'nde 9 ve Sırat Kolejinde 168 iken, bu okullarda öğrenim gören öğrencilerin sayısı İlim Koleji'nde 2340, Takva Koleji'nde 2067, Melbourne İslam Koleji'nde 1115 ve Sırat Koleji'nde 943'e yükselmiştir (Statista, 2024).

2001, 2006, 2011 ve 2016 Avustralya Nüfus Sayımları, Avustralyalı Müslümanların gelir, işsizlik ve konut sahibi olma gibi temel göstergelerde ulusal ortalamadan sürekli olarak geride kaldığını ortaya koymaktadır. Bu durum kültürel ve sosyal sermayenin eşit dağılımının olmadığını göstermektedir. Bu eşitsizlikler, Avustralya Müslüman toplumunda sürekli bir dezavantaj oluşturmakta ve kuşaklar arası geçişle devam etmektedir.

Ülke, çeşitli kültürlerin bir arada yaşama kültürü örneğiyle genellikle uluslararası toplumdan övgü alsada aslında oldukça hassas denge bir üzerindedir. Avustralya'nın sosyopolitik bağlamı ve medyası, Müslümanların kamusal söylemlerini şekillendiren güçlü etkenlerdendir. 11 Eylül saldırılarının ardından, İslam'ın tehlikeli ve Avustralya değerleriyle uyumsuz bir din olarak algılanması daha da artmıştır. Örneğin, 2001'de sığınmacı çocukların denize atıldığı iddiaları, 2002 ve 2005'teki Bali bombalamaları, 2005'teki

Cronulla olayları, Dr. Mohammed Haneef'in gözaltına alındığı Glasgow Havaalanı saldırı girişimi, 2014'teki Lindt kafe rehin alma olayı ve Christchurch katliamı gibi olaylar yerel düzeyde ırkçılık, yabancı düşmanlığı ve İslam karşıtlığını açıkça ortaya koymuştur.

Müslümanlar genellikle 'Avustralyalılara dahil olmayanlar' olarak görülse de Müslüman Avustralyalılar umutlarını korumaktadır. Örneğin, 2019'da yapılan bir ankette %86'dan fazlası kendilerini Müslüman olarak tanımlamış ve İslamî değerler ile Avustralya değerlerinin uyumlu olduğuna inandıklarını belirtmiştir. ACNC'nin araştırmasında, 'İslam' kelimesiyle yapılan aramada 219 toplum kuruluşu, 'Türk' anahtar kelimesiyle yapılan aramada ise 20 Türk toplum kuruluşu tespit edilmiştir. Ayrıca 'Millî Görüş' terimiyle yapılan aramada da 9 toplum kuruluşu bulunmuştur. Öne çıkan bazı köklü Türk toplum kuruluşları arasında 1978'de kurulan Avustralya Türk Derneği (ATA), 1985'te faaliyete geçen Moreland Türk Derneği ve Avustralya Türk İş Konseyi (ATBC) yer almaktadır. İslam Toplumu Millî Görüş'ün Avustralya'da 3 kayıtlı İslam okulu mevcuttur ve Melbourne'deki okulunun 5 farklı kampüsü bulunmaktadır. Bu organizasyon, resmi ve gayri resmi dini eğitim sunan en büyük İslamî toplum kuruluşu olarak öne çıkmaktadır ve aynı zamanda toplumun İslamî eğitim ihtiyaçlarını karşılamak üzere hizmet veren 10 camiden oluşmaktadır (ICMG, 2024).

Avustralya'daki etnik azınlıklara yönelik işgücü piyasası ayrımcılığı üzerine yapılan araştırma (Alison, 2012) ve Avustralya İnsan Hakları Komisyonu'nun araştırması Müslüman bireylerin yönetici, idareci veya profesyonel pozisyonlarda daha az istihdam edildiğini belirtmektedir. Sosyoekonomik düzen dezavantajlı bireyleri ve toplulukları zayıflatmakta ve dışlamaktadır. Göç, nüfus yapısı ve refah eşitsizliklerindeki eğilimler devam ettiği takdirde, bu durum makro-sosyal seviyede politika yapımcılar için ciddi zorluklar doğuracaktır.

Avustralya'da, İslamî eğitim sunan birkaç önemli Müslüman okulu bulunmaktadır, bunlar Avustralya müfredatının yanı sıra kendi özel müfredatlarıyla da bilinmektedir. Melbourne İslam Koleji (ICOM) Victoria'da yer almaktadır ve geniş bir eğitim yelpazesi sunmaktadır. ICOM, akademik başarıyı ve manevî gelişimi desteklemek için İslamî değerleri derslerine ve okul dışı etkinliklerine entegre etmektedir. İlim Koleji ise Melbourne genelinde birden fazla kampüse sahiptir ve hazırlık sınıfından 12. sınıfa kadar eğitim vermektedir. Okul, ailelerle, öğretmenlerle ve öğrenciler arasında güçlü bir iş birliğini vurgulamakta olup İslam din eğitimi programını müfredatına entegre etmektedir.

Avustralya'da bir diğer önemli İslam okulu Sidney merkezli al-Hikma College'dir. Okul, New South Wales Eğitim Standartları Kurumu (NESA) müfredatına ek olarak güçlü bir İslamî eğitim ve faaliyet programı sunmaktadır. al-Hikma College, öğrencilerin manevî kimliklerini güçlendirmeyi ve akademik yeteneklerini geliştirmeyi hedeflemektedir. Yine al-Noori Müslüman Okulu ise Greenacre, NSW'de yer almakta olup anaokulundan 12. sınıfa kadar geniş bir eğitim imkânı sunmaktadır. Okul, kendinden emin ve dayanıklı

bireyler yetiştirmeyi amaçlamakta olup İslamî değerleri ve yüksek akademik standartlarıyla gurur duymaktadır. Ayrıca al-Hidayah İslam Okulu, Avustralya’nın Bentley kentinde bulunan yaklaşık 200 öğrencisi olan karma eğitim veren bir Müslüman ilkokuludur. 1994’ten beri samimi bir İslamî ortamda İslamî çalışmalar ve Devlet Müfredatı eğitimi sunmaktadır. Yeni Güney Galler’de bulunan Malek Fahd İslam Okulu ise birden fazla kampüse sahip olup anaokulundan 12. sınıfa kadar eğitim vermektedir. Okul, İslamî ilkeleri eğitim felsefesine dahil ederek toplum hizmetini teşvik etmekte ve öğrencilerin yaşamlarının bir parçası haline getirmektedir. Belirtmek gerekir ki bu liste tüm okulları kapsamamaktadır (MFİS, 2024).

7. Örgün Eğitimde İslamî Din Eğitimi: İlim Koleji

Çalışmamızın bu bölümünde Avustralya’da din eğitimi veren İlim Koleji hakkında bilgi verilmeye çalışılacaktır. Bu kapsamda İlim Koleji’nin tarihi, öğrenci sayıları, eğitim sistemi içindeki konumu, İslamî din eğitimi konularına yer verilecektir. Bu bölümde yer alan bilgiler, genellikle okul materyalleri ve yapılandırılmamış gözlem ile elde edilmiştir.

7.1. İlim Koleji’nin Tarihi

1994 yılında, şimdiki adıyla İslam Cemaati Millî Görüş Türk göçmen gönüllülerden oluşan bir grup, Victoria eyaletine bağlı Dallas bölgesindeki bir erkek teknik kolejini satın almış, bir yıl sonra 30 Inverloch Crescent’ta Kuzey Batı Bölgesi İslam Koleji ismiyle bir okul kurulmuştur. 1996 yılında bu kolej ilk mezunlarını vermiş, ertesi yıl, ortaokul bölümü hayata geçirilmiştir. 2002’de ise İlim Koleji ilk lise mezunlarını vermiştir (İlim College, 2024a).

Okul 2013’te birden fazla kampüs barındırma kapasitesine sahip olan “İlim College Glenroy” kampüsünü kurarak çoklu kampüs yapısına geçmiştir. Bu yeni kampüs 29 Ocak 2015 tarihinde resmen faaliyete geçerek 182 öğrenciye ulaşmıştır. 2015’te Kiewa Ortaokulu Erkek Kampüsü kurulmuş ve 7-10. sınıflardan oluşan 243 öğrenci eğitime başlamıştır. İlim Glenroy Öğrenme Koruma Alanı ise 2016 yılında toplamda 92 kayıtlı çocukla resmî olarak açılmıştır (İlim College, 2024a).

Doveton kampüsü, hazırlık sınıfından altıncı sınıfa kadar olan 43 öğrencinin katılımıyla 2017’de resmen açılmıştır. Son olarak, 2020’de İlim Koleji’nin merkezi ofisi Campbellfield’da kurulmuştur. İlim Koleji, eyalet standartlarına uyum sağlamaya ve Müslüman topluluğun topluma katılımını artırmaya odaklanmıştır. Müslüman öğrencilerin eğitiminde önemli bir rol oynayan kimlik olgusu üzerine vurgu yapılarak öncelik, öğrenci sayısının artmasıyla birlikte altyapının geliştirilmesi ve öğrenci başarısının artırılması olarak belirlenmiştir. Okul, yerel okullar arasında en iyi konuma gelmeyi hedefleyerek rekabet edilebilirliği ve uyumu desteklemektedir. Akademik başarıyı teşvik ederken, Müslüman kimliğini tanımlamak için karakter oluşturma, aktif hizmet öğrenimi ve inançlar arası etkileşim üzerinde durmaktadır. Bütünsel amaçlarla uyumlu bir eğitim modeli, müfredat

ve öğretim yöntemleri üzerine odaklanarak tüm okul genelinde ortak bağlılık oluşturmayı hedeflemektedir. Topluma duyarlılık gösterme ve yaşanan zorluklarla başa çıkma konularında topluluk olarak dayanışmayı güçlendirmeyi amaçlamaktadır (Ilim College, 2024a).

7.2. İlim Koleji'nde Eğitim Sistemi

Avustralya'daki tüm okullar "Australian Curriculum" olarak adlandırılan genel müfredatı takip etmek ve uygulamakla yükümlüdürler. İngilizce, Beşerî ve Sosyal Bilimler, Sağlık ve Beden Eğitimi, Diller, Matematik, Bilim, Teknolojiler ve Sanat genel başlıkları altında şekillenen müfredatın tüm detayları bir internet sitesi aracılığıyla ilgililere iletilmektedir (Australian Curriculum, 2024). Söz konusu müfredatın dışında yukarıda da belirtildiği üzere dinî eğitim veren kurumların bağlı oldukları dine veya mezhebe göre ek müfredatlar uygulama hakkı da bulunmaktadır. Bu başlık altında İlim Koleji'nin "Australian Curriculum"a ek olarak uyguladığı İslamî din eğitimi müfredatı incelenecektir.

7.2.1. İslamî Din Eğitimi Politikası

İslamî değer ve kavramlar İlim Koleji'nde eğitimin merkezinde yer almaktadır. Kolejin eğitim anlayışına göre başarılı bir İslamî deneyim öğrencinin fiziksel, entelektüel ve manevi gelişimini kapsayan bütüncül bir gelişimi desteklemekle kendisini gösterecektir. Bu nedenle kolej tarafından inanç merkezli erdemli bir yaşamı sağlayabilecek eğitim modeli uygulanmaktadır (Ilim College, 2024b).

Kolejdeki dinî eğitim politikası Kur'ân, İslamî çalışmalar, pastoral bakım (manevî, ahlâkî ve sosyal gelişim) ve hafızlık programı olmak üzere dört ana kategoride ele alınmaktadır. Kur'ân eğitimi kolejin ilk seviyesinden itibaren son sınıfa kadar bulunmaktadır. Ayrıca Kur'ân okuma ve ezberleme hususunda ön plana çıkan öğrencilerin geliştirilmesi ve desteklenmesi amacıyla farklı programlar uygulanmakta, bazı öğrenciler hafızlık programına yönlendirilmektedir. Bu aşamada kolej Avustralyalı hafızlar yetiştirme amacını güttüğünü de belirtmektedir. Bu amaçla eğitim müfredatının da Kur'ân okuma, tecvîd, ezber ve Kur'ân öğretilerinin uygulanması şeklinde planlandığı ifade edilmektedir (Ilim College, 2024b).

Kolej, tüm eğitim süreçlerini İslamî prensipler üzerine inşa etmeyi temel bir hedef olarak belirlemiştir. Öğrencilerin, fen bilimleri, İngilizce ve beden eğitimi gibi çeşitli alanlarda edindikleri bilgileri İslamî bir perspektifle değerlendirmeleri ve bu alanlarla etkileşim kurlmaları amaçlanmaktadır. Bu yaklaşım, İslamî eğitimin çağdaş ve özgün bir yorumunu teşkil etmekte olup, kurumun İslamî çalışmalar ve Kur'ân öğretimi konusundaki sürekli gelişim odaklı misyonunu desteklemektedir. İlköğretim seviyesinde öğrenciler, İslam'ın temel öğretilerini; inanç esasları, ibadet ritüelleri ve Hz. Peygamber'in hayatı üzerinden öğrenmekte ve Kur'ân eğitimine giriş yapmaktadırlar. Ortaöğretim düzeyinde ise, inanç esasları, ibadet uygulamaları ve Kur'ân'ın derinlemesine analizi ile birlikte İslam tarihi ve

günümüz Müslüman toplumlarının karşılaştığı sorunlar üzerinde durulmaktadır. Bu kapsamlı eğitim modeli, öğrencilerin hem akademik hem de manevi gelişimlerine katkıda bulunmayı hedeflemektedir (İlim College, 2024b).

Öğrencilerin manevî, ahlâkî ve sosyal gelişimini sağlamak adına kolej, öğrencilerin kişisel gelişim yolculuklarında ve dini kimliklerinin oluşumu sürecinde ortaya çıkan soruları ve sorunları özgürce ele alabilecekleri güvenli bir alan yaratmayı amaçlamaktadır. Düzenli olarak gerçekleştirilen haftalık toplantılar, öğrenci ve personel etkileşimini destekleyerek, sağlıklı ve yargılayıcı olmayan bir diyalog zemini oluşturmaktadır. Bu yapılandırılmış etkileşimler, öğrencilerin kendi iç dünyalarını ve dinî perspektiflerini daha derinlemesine keşfetmelerine katkıda bulunmaktadır (İlim College, 2024b).

Söz konusu eğitim kurumu, Kur'ân-ı Kerîm'in ezberlenmesini amaçlayan ve üç yıllık bir zaman dilimini kapsayan bir hıfz programı uygulamaktadır. Bu program, kurumun tüm yerleşkelerinde 1. sınıf itibariyle öğrenci kabul etmekte ve Kur'ân ve İslamî ilimlerdeki başarıları ile birlikte diğer akademik disiplinlerde de sürekli olarak yüksek performans gösteren öğrenciler için tasarlanmıştır. Program, öğrencilerin hem dinî hem de akademik gelişimlerini eş zamanlı olarak desteklemeyi hedeflemektedir. "Hâfız, Kur'ân-ı Kerîm'in tamamını ezberlemiş olan birey, İlahi Metin'in bir muhafızı olarak kabul edilir. Bu rol, İslamî gelenekte Allah'ın (c.c.) Kur'ân'ı tahrifattan koruma vasıtalarından biri olarak anlaşılır. Hâfızlar, Kur'ân metnini muhafaza etme ve sonraki nesillere herhangi bir sapma veya değişiklik olmaksızın sadık bir şekilde aktarma gibi önemli bir sorumluluğu üstlenirler." (İlim College, 2024b) ifadeleri kolejin hafızlığa verdiği önemi yansıtmaktadır.

7.2.2. Kur'ân ve İslamî İlimler Müfredatı

Bu başlık altında ele alınacak müfredat okul yetkililerinden temin ettiğimiz 2024 yılı müfredatıdır. Müfredat, okul öncesi (Prep) sınıftan 4. sınıfa kadar olan öğrencileri kapsamaktadır. Her sınıf seviyesi için 4 ayrı dönem (Term) bulunmaktadır. Müfredat, Kur'ân ezberi (Memorisation), İslamî Çalışmalar (Islamic Studies) ana teması ve bu temaya bağlı olarak sorgulama (Inquiry) sorularını içermektedir. Ayrıca her dönemde ilgili konularla bağlantılı olarak Tarih & Coğrafya (History & Geography) ve Fen Bilimleri (Science) başlıkları altında farklı konular işlenmektedir. Aşağıda her yıl için ayrı tablolar halinde müfredatın detayları incelenecektir.

Tablo 1: Okul Öncesi (Prep) Müfredatı

	1. Dönem (9 Hafta)	2. Dönem (11 Hafta)	3. Dönem (10 Hafta)	4. Dönem (10 Hafta)
Kur'ân Ezberi	Fatiha Suresi	Fatiha, Nas, Felak Sureleri	Fatiha, Nas, Felak, İhlas, Leheb Sureleri	Fatiha, Nas, Felak, İhlas, Leheb Sureleri, Tahiyyat Duası
İslamî Çalışmalar Teması	Tevhid'i Anlamak	Helal ve Haram Yiyecekler	Yaratıcı ve Yaratılış	Örnek Şahsiyetim (Peygamber Efendimiz (s.a.s.))

Sorgulama Sorusu	Allah kimdir?	Bir Müslüman olarak nasıl davranmalıyım?	Nasıl yaratıldık?	Peygamber Muhammed (s.a.s.) kimdir ve neden eşsizdir?
Tarih & Coğrafya	Kişisel ve Aile Tarihleri	-	-	-
Fen Bilimleri	Etrafımızdaki Materyaller	Etrafımızdaki Materyaller	Kuvvetler	Canlılar

Okul öncesi düzeyindeki müfredat, öğrencilerin İslamî eğitimlerine temel teşkil edecek kavramsal bir zemin oluşturmayı hedeflemektedir. Bu aşamada, Kur’ân-ı Kerim’in belirli surelerinin ezberlenmesi yoluyla öğrencilerin erken yaşta dinî metinlerle tanışması sağlanır. Tevhid inancı, helal ve haram kavramları gibi temel İslamî prensiplerin basit ve anlaşılır bir dille sunulması, öğrencilerin dinî bir kimlik inşasına yönelik ilk adımları atmasına yardımcı olur. Bu süreçte, fen bilimleri ve sosyal bilgiler konuları, İslamî bir dünya görüşüyle entegre edilerek, öğrencilerin evreni ve çevreyi İslamî bir perspektifle algılamaları hedeflenir. Bu yaklaşım, öğrencilerin erken yaşta dinî ve akademik gelişimlerinin eşgüdümlü ilerlemesine katkı sağlar.

Müfredat, erken çocukluk döneminin temel özelliklerini (somut düşünme, oyun odaklı öğrenme, kısa dikkat süresi vb.) dikkate alarak hazırlanmıştır. Örneğin, Kur’an ezberi, basit ve tekrar eden sureler üzerine yoğunlaşarak çocukların ezberleme becerilerini destekler. İslamî çalışmalar temaları, çocukların günlük yaşamlarıyla ilişkilendirilebilecek basit ve somut kavramlar üzerine odaklanmıştır. Bununla birlikte müfredat, öğrenme sürecini aşamalı bir şekilde ilerletmektedir. İlk dönemde Fatıha suresi ile başlanması, sonraki dönemlerde daha fazla sure ve dua eklenmesi, çocukların öğrenme yükünü kademeli olarak artırır. Bu durum, çocukların motivasyonunu korumalarına ve öğrenme süreçlerine aktif olarak katılmalarına yardımcı olur.

Tablo 2: 1. Sınıf Müfredatı

	1. Dönem (9 Hafta)	2. Dönem (11 Hafta)	3. Dönem (10 Hafta)	4. Dönem (10 Hafta)
Kur’ân Ezberi	Nasr ve Kafirun Sureleri	Kevser ve Maun Sureleri	Kureyş ve Fil Sureleri	Nasr’dan Fil Suresine kadar, Allahümme Salli Duası
İslamî Çalışmalar Teması	Bir Müslüman Çocuk Olarak Sorumluluklarım	Peygamber Efendimizin (s.a.s.) Yolunu İzlemek	Allah’a (c.c.) ve Yaratılanlara Karşı Sorumluluklarımız	Allah’ın (c.c.) Sıfatları
Sorgulama Sorusu	Bir Müslüman çocuk olarak aileme ve komşularıma karşı sorumluluklarım nelerdir?	Bir Müslüman olarak Peygamber Efendimizin (s.a.s.) yolunu nasıl takip ederim?	Bir Müslüman olarak Yaratıcı Allah’a (c.c.) ve O’nun yaratıklarına karşı sorumluluğum nedir?	Allah kimdir? Yaratıcımız hakkında bilinen sıfatlardan bazıları nelerdir?
Tarih & Coğrafya	Geçmişte ve Günümüzde Aile ve Yerler	-	-	-

Fen Bilimleri	Hava Durumu	Hava Durumu	Canlılar - Yaşam Alanları ve Hayatta Kalma	İtme ve Çekme Kuvveti
---------------	-------------	-------------	--	-----------------------

Birinci sınıf düzeyindeki müfredat, öğrencilerin İslamî sorumluluk bilincini geliştirmeye odaklanmaktadır. Bu bağlamda, aile ve komşuluk ilişkileri gibi sosyal etkileşimler, İslamî etik ve ahlâkî değerler çerçevesinde ele alınır. Peygamber Efendimiz’in (s.a.s.) hayatı ve örnekliği, öğrencilerin İslamî bir rol model edinmelerine ve ahlâkî değerleri içselleştirmelerine yardımcı olur. Allah’ın (c.c.) sıfatlarının öğrenilmesi, inanç esaslarının sağlam bir temel üzerine oturmasını amaçlar. Fen ve sosyal bilimler konuları ise, İslamî bir bakış açısıyla ele alınarak, öğrencilerin dini öğrenmeleri ile akademik gelişimleri arasında bir bağ kurulmasını hedefler. Örneğin, hava durumu ve yaşam alanları konuları, Allah’ın yaratma gücünün ve düzeninin birer tezahürü olarak sunulur.

Müfredat, 1. sınıf öğrencilerinin somut düşünme evresinde olduklarını dikkate alarak, kavramları ve bilgileri somut örnekler ve deneyimler aracılığıyla sunmayı hedefler. Örneğin, “Aile ve Yerler” teması, öğrencilerin kendi aileleri ve yaşadıkları yerler üzerinden soyut kavramları somutlaştırmalarına yardımcı olur. Yine müfredatta öğrenme süreci aşamalı bir şekilde ilerletilir. İlk dönemde daha basit konulara odaklanılırken, sonraki dönemlerde konuların karmaşıklığı ve derinliği artırılır. Bu yaklaşım, öğrencilerin öğrenme yükünü kademeli olarak artırarak motivasyonlarını korumalarına yardımcı olur. Diğer taraftan müfredatın öğrencilerin ilgi ve ihtiyaçlarını dikkate alarak hazırlandığını söylemek mümkündür”. Örneğin, “Peygamber Efendimizin (s.a.s.) Yolunu İzlemek” teması, öğrencilerin rol model arayışlarına yanıt vererek, dinî ve ahlâkî gelişimlerini destekler.

Tablo 3: 2. Sınıf Müfredatı

	1. Dönem (9 Hafta)	2. Dönem (11 Hafta)	3. Dönem (10 Hafta)	4. Dönem (10 Hafta)
Kur’ân Ezberi	Asr Suresi ve Rabbena Duası	Hümeze ve Tekasür Sureleri	Karia ve Adiyat Sureleri	Zilzal ve Beyyine Sureleri
İslamî Çalışmalar Teması	Bir Müslüman Olarak Sorumluluklar	Allah’a (c.c.) İtaat Etmek	Allah’a (c.c.) Tevekkül Etmek	İnançlar ve Peygamber Mucizeleri
Sorgulama Sorusu	Daha geniş toplumda bir Müslüman çocuk olarak sorumluluklarım nelerdir?	Bir Müslüman çocuk olarak Allah’a (c.c.) nasıl itaat ederim?	Allah’a (c.c.) nasıl güvenirim ve O’na nasıl tevekkül ederim?	Ben neye inanıyorum? İnanmış olduğum Peygamberler kimlerdir ve onlar nasıl gerçek hayat süper kahramanlarıdır?
Tarih & Coğrafya	Geçmişle ve Günümüzle Kişisel Bağlantılar	-	-	-
Fen Bilimleri	Dünya ve Uzay	Dünya ve Uzay	Ses ve Enerji	Değişen Materyaller

İkinci sınıf müfredatı, öğrencilerin İslamî sorumluluklarının daha geniş bir perspektifte ele alınmasını hedefler. Bu bağlamda, Allah’a (c.c.) itaat ve tevekkül kavramları üzerinde durularak, öğrencilerin bu değerleri içselleştirmesi ve günlük yaşamlarına uygulaması teşvik edilir. İnanç esaslarının ve peygamber mucizelerinin öğrenilmesi, öğrencilerin dini

bilgi birikimini derinleştirmeyi amaçlar. Fen bilimleri konuları, örneğin dünya ve uzay, ses ve enerji gibi konular, İslamî kozmoloji ve doğa anlayışıyla ilişkilendirilerek, öğrencilerin bilimsel ve dinî bilgi birikimlerinin uyumlu bir şekilde ilerlemesine katkı sağlar.

Müfredat, öğrencilerin aktif katılımını teşvik eden öğrenme yöntemlerini (sorgulama, keşfetme, tartışma, problem çözme, proje tabanlı öğrenme vb.) kullanmayı hedefler. Sorgulama soruları, öğrencilerin eleştirel düşünme becerilerini geliştirmelerine ve öğrenme süreçlerine aktif olarak katılmalarına yardımcı olur. Bu yaklaşım, öğrencilerin bilgiyi pasif olarak almaktan ziyade, aktif olarak inşa etmelerini destekler. Ayrıca müfredat, öğrencilerin toplumsal sorumluluk bilincini geliştirmeyi de amaçlamaktadır. Örneğin, “Bir Müslüman Olarak Sorumluluklar” teması, öğrencilerin toplum içindeki rollerini ve sorumluluklarını anlamalarına yardımcı olur. Bu yaklaşım, öğrencilerin topluma duyarlı ve aktif vatandaşlar olarak yetişmelerini teşvik eder.

Tablo 4: 3. Sınıf Müfredatı

	1. Dönem (9 Hafta)	2. Dönem (11 Hafta)	3. Dönem (10 Hafta)	4. Dönem (10 Hafta)
Kur’ân Ezberi	Kadir, Alak, Tin Sureleri	İnşirah ve Duha Sureleri	Ayet’el Kürsî’den Kunut 1-2 Duasına	Bakara Suresi (285-286)
İslamî Çalışmalar Teması	Tek ve Eşsiz Yaratıcıya İnanmak	İnancım ve Eylemlerim	Yaratıcıya Karşı Yükümlülüklerim	Namazımızı Mükemmelleştirmek
Sorgulama Sorusu	Samimi bir mümin olmak ne demektir?	İnancım eylemlerimi nasıl etkilemelidir?	Bir Müslüman olarak yükümlülüklerim nelerdir ve Allah’ın (c.c.) rızasını nasıl arayabilirim?	Yaratıcıma ve topluma karşı görevlerim nelerdir?
Tarih & Coğrafya	Toplum ve Mekanlar Aracılığıyla Anma	-	-	-
Fen Bilimleri	Maddenin Halleri	Maddenin Halleri	Yaşayan ve Yaşamayan Şeyler	Yeryüzü Kaynakları

Üçüncü sınıf düzeyinde, öğrencilerin İslamî anlayışları daha derinlemesine ele alınmaktadır. Bu aşamada, tevhid inancının önemi ve samimi bir mümin olmanın anlamı gibi kavramlar üzerinde durulur. Öğrencilerin inançlarının eylemleri üzerindeki etkisini anlamaları ve dinî yükümlülüklerini yerine getirme konusunda bilinçlenmeleri hedeflenir. Namaz ibadeti gibi pratik İslamî uygulamalara da odaklanılır. Fen bilimleri dersleri, madde halleri ve canlı-cansız varlıklar gibi konuları ele alarak, öğrencilerin evren ve yaratılış hakkındaki İslamî perspektiflerini derinleştirmelerine katkıda bulunur.

Üçüncü sınıf müfredatının, İslamî değerlerin (samimiyet, dürüstlük, adalet, merhamet, sorumluluk vb.) erken yaşta öğrencilere kazandırılmasını hedeflediği görülmektedir. Bu değerlerin öğrenilmesi, öğrencilerin ahlâkî gelişimlerine ve topluma uyumlu bireyler olarak yetişmelerine katkı sağlar. Bu yaklaşım, öğrencilerin etik değerleri içselleştirmelerine ve günlük yaşamlarında uygulamalarına yardımcı olur. Ayrıca müfredat,

öğrencilerin toplumsal sorumluluk bilincini geliştirmeyi de amaçlar. Örneğin, “Namazımızı Mükemmelleştirmek” teması, öğrencilerin ibadetlerini daha bilinçli bir şekilde yapmalarına yardımcı olurken, aynı zamanda toplum içindeki rollerini ve sorumluluklarını anlamalarına da katkı sağlar.

Tablo 5: 4. Sınıf Müfredatı

	1. Dönem (9 Hafta)	2. Dönem (11 Hafta)	3. Dönem (10 Hafta)	4. Dönem (10 Hafta)
Kur’ân Ezberi	Nas’dan Duha Suresine (Minimum), Beled Suresi (Ana)	Nas’dan Duha Suresine (Minimum), Gaşiye Suresi (Ana)	Nas’dan Duha Suresine (Minimum), Leyl’den Şems’e (Ana)	Nas’dan Duha Suresine (Minimum), Fecr Suresi (Ana)
İslamî Çalışmalar Teması	Bir Müslümanın Özellikleri	Şükür, Müslüman Bir Tavırdır	Bir Müslümanın Karakteri ve Saflığı	İyi Bir Müslümanın Özelliklerini Mükemmelleştirmek
Sorgulama Sorusu	Yaratılışın amacı nedir?	Hayatımda neden ve nasıl şükretmeliyim?	Kalp hastalıklarından bazıları nelerdir ve karakterimizi nasıl inşa edebilir ve ruhumuzu arındırabiliriz?	Toplumuma iyi bir Müslüman olmamı ve vermeme sağlayacak karakteri nasıl inşa edebilirim?
Tarih & Coğrafya	İlk Temaslar ve Koruma	-	-	-
Fen Bilimleri	Su Döngüsü	Su Döngüsü	Besin Zincirleri, Ağları ve Hayatta Kalma	Doğrudan ve Dolaylı Kuvvetler

Dördüncü sınıf müfredatı, öğrencilerin İslamî karakter gelişimine odaklanmaktadır. Bu düzeyde, şükür, kalbi arındırma, iyi bir Müslüman olmanın nitelikleri gibi kavramlar derinlemesine incelenir. Öğrencilerin yaratılış amaçlarını sorgulamaları ve topluma faydalı bireyler olma sorumluluklarının bilincine varmaları hedeflenir. Fen ve sosyal bilimler alanlarında sunulan konular, İslam’ın yaratılış, toplum ve sorumluluk anlayışını yansıtır şekilde düzenlenir.

Müfredat, İslamî değerlerin (şükür, sabır, dürüstlük, adalet, merhamet, sorumluluk vb.) öğrencilere kazandırılmasını hedeflemektedir. Bu değerlerin öğrenilmesi, öğrencilerin ahlâkî gelişimlerine ve topluma uyumlu bireyler olarak yetişmelerine katkı sağlar. Bu yaklaşım, öğrencilerin etik değerleri içselleştirmelerine ve günlük yaşamlarında uygulamalarına yardımcı olur. Yine müfredat, öğrencilerin toplumsal sorumluluk bilincini geliştirmeyi amaçlamaktadır. Örneğin, “İyi Bir Müslümanın Özelliklerini Mükemmelleştirmek” teması, öğrencilerin hem kendi karakterlerini geliştirmelerine hem de topluma faydalı bireyler olma yolunda ilerlemelerine yardımcı olur.

İlim Koleji’nin müfredatı, İslamî değerleri ve öğretileri öğrencilere bütüncül bir yaklaşım sunarak aktarmayı amaçlamaktadır. Müfredat, Kur’ân-ı Kerim’in ezberlenmesi, temel İslamî ilimlerin öğretilmesi, ahlâkî değerlerin kazandırılması ve ibadet pratiklerinin öğrenilmesi gibi unsurları içermektedir. Fen bilimleri ve sosyal bilgiler konularının İslamî

bir bakış açısıyla ele alınması, öğrencilerin dini ve dünyevi bilgi birikimlerinin entegre bir şekilde ilerlemesine katkı sağlamak amacıyla yönelik olduğu söylenebilir. Müfredatın, öğrencilerin yaş seviyeleri ve gelişim özellikleri dikkate alınarak hazırlandığını ve sürekli iyileştirme ve geliştirme prensiplerini benimsediğini söylemek mümkündür. Bu kapsamlı müfredat, öğrencileri sadece İslamî bilgi ile donatmakla kalmayıp, aynı zamanda onları bilinçli, ahlâklı ve toplumda aktif rol alan Müslüman bireyler olarak yetiştirmeyi hedeflemektedir.

Sonuç

Bu çalışma, Avustralya'daki din eğitimi ve öğretimi süreçlerini, özellikle Müslüman toplumun deneyimleri ve İlim Koleji örneği üzerinden analiz etmeyi amaçlamıştır. Araştırma, Avustralya'nın çok kültürlü yapısı içinde din-devlet ilişkileri, Müslüman toplumun eğitim hakları, karşılaştığı zorluklar ve bu alanda geliştirilen kurumsal yapılar gibi çeşitli boyutları ele alarak, konuyu derinlemesine incelemeyi hedeflemiştir. Bu bağlamda, elde edilen bulgular ve analizler ışığında şu sonuçlara ulaşılmıştır:

Avustralya, çok kültürlü ve çok inançlı bir toplum yapısına sahip olup, bu durum din-devlet ilişkileri ve din eğitimi konusunda çeşitli tartışmaları beraberinde getirmektedir. Laik bir devlet olmasına rağmen, Avustralya hukuku din özgürlüğünü güvence altına almakta ve farklı inanç gruplarının eğitim haklarını korumayı amaçlamaktadır. Ancak, bu durum pratikte her zaman sorunsuz bir şekilde işlememekte ve özellikle Müslüman toplum gibi azınlık gruplar, eğitim alanında bazı zorluklarla karşılaşmaktadır.

Müslümanlar, Avustralya'da Hıristiyanlardan sonra en büyük ikinci dinî grubu oluşturmaktadır. Bu durum, Müslümanların dini ve kültürel kimliklerini koruma ve gelecek nesillere aktarma çabalarını da beraberinde getirmektedir. Bu bağlamda, Müslümanlar, çocuklarına dinî eğitim verebilecekleri çeşitli kurumlar oluşturmuşlardır. Bunlar arasında cami okulları, medreseler, özel İslam okulları ve ev okulu gibi farklı platformlar bulunmaktadır. Bu çeşitlilik, Müslüman toplumun eğitim konusundaki farklı yaklaşımlarını ve ihtiyaçlarını yansıtmaktadır.

Avustralya'daki Müslüman toplum, eğitim alanında hem fırsatlar hem de zorluklarla karşılaşmaktadır. Bir yandan, din özgürlüğü yasaları ve devletin sağladığı bazı destekler sayesinde, kendi dinî ve kültürel değerlerine uygun eğitim kurumları kurma ve faaliyet gösterme imkânı bulmuşlardır. Diğer yandan ise, İslamofobi, ayrımcılık ve önyargılar gibi faktörler, Müslüman öğrencilerin eğitim süreçlerini olumsuz etkilemektedir. Özellikle devlet okullarında İslamofobi'ye maruz kalma vakaları, Müslüman öğrencilerin kendilerini dışlanmış hissetmelerine ve eğitim başarılarının düşmesine neden olabilmektedir.

Bu zorluklara rağmen, Müslüman toplum, eğitim alanında önemli başarılar elde etmiştir. Özellikle özel İslam okulları, öğrencilerin hem akademik başarılarını hem de dinî ve ahlâki değerlerini geliştirmelerine katkı sağlamaktadır. Bu okullar, sadece dini bilgi vermekle

kalmayıp aynı zamanda öğrencileri topluma faydalı bireyler olarak yetiştirmeyi hedeflemektedir. Ancak, bu okulların sayısının yetersiz olması ve bazı okullardaki nitelik sorunları, Müslüman toplumun eğitim alanındaki ihtiyaçlarını tam olarak karşılamasını zorlaştırmaktadır.

Avustralya'da yaşayan Türkler için de İslamî din eğitimi, kökleri ve kimlikleri ile bağlantıyı sürdürme açısından önemlidir. Bu, onların kültürlerini korumalarına ve aile değerlerini devam ettirmelerine yardımcı olmaktadır. Bu eğitim, farklı bir ülkede yaşayan Türk topluluğunun birbirine daha yakın hissetmelerini sağlamaktadır. Bu durum, beraberlik duygusunu pekiştirmekte ve topluluk dayanışmasını artırmaktadır. İslamî eğitim almak, özellikle genç nesillerin dinî inançları hakkında daha bilinçli olmalarını sağlamaktadır. Böylece yeni nesiller yanılığardan korunurken düşüncelerini daha iyi ifade edebilmektedirler. Farklı bir ülkede yaşarken başka inanç sistemleriyle karşılaştıklarında aldıkları İslamî din eğitimi sayesinde kendi inançlarını diğerleriyle karşılaştırabilmektedirler. İslam din eğitimi aracılığıyla Türkler, çeşitli kültür ve inançlara sahip insanlara saygı gösterme ve onlarla uyum içinde yaşama konusunda daha fazla anlayış kazanabilmektedirler.

İlim Koleji, Avustralya'daki Müslüman okulları arasında önemli bir örnek teşkil etmektedir. Kolej, çoklu kampüs yapısı, geniş eğitim yelpazesi ve güçlü İslamî eğitim programıyla dikkat çekmektedir. İlim Koleji, öğrencilerin hem akademik başarılarını hem de manevi gelişimlerini desteklemeyi amaçlamakta ve bu doğrultuda çeşitli faaliyetler yürütmektedir. Kur'ân ezberi, İslamî çalışmalar, pastoral bakım ve hafızlık programları gibi farklı alanlarda eğitim imkânları sunmaktadır.

Kolejin eğitim anlayışı, İslamî değerleri ve öğretileri tüm eğitim süreçlerine entegre etmeyi hedeflemektedir. Öğrencilerin sadece dinî bilgi edinmeleri değil, aynı zamanda bu bilgiyi günlük yaşamlarına yansıtmaları ve ahlâkî değerleri içselleştirmeleri amaçlanmaktadır. Bu yaklaşım, öğrencilerin hem dinî hem de dünyevi hayatlarında başarılı olmalarını desteklemeyi amaçlamaktadır.

İlim Koleji, müfredatında "Australian Curriculum" olarak adlandırılan genel müfredatı uygulamakla birlikte, İslamî ilimleri ve Kur'ân eğitimini de müfredatına entegre etmiştir. Bu sayede öğrenciler, hem ulusal standartlara uygun bir eğitim alırken hem de İslamî değerlerini koruma ve geliştirme imkânı bulmaktadır. Kolej, öğrenci sayısının artmasıyla birlikte altyapısını geliştirmeye ve öğrenci başarısını artırmaya odaklanmıştır. Ayrıca, rekabet edilebilirliği ve uyumu desteklemekte, topluma duyarlılık göstermeyi ve yaşanan zorluklarla başa çıkma konusunda dayanışmayı güçlendirmeyi amaçlamaktadır.

İlim Koleji'nin okul öncesinden 4. sınıfa kadar olan müfredatı, öğrencilerin gelişimsel özelliklerini ve öğrenme süreçlerini dikkate alarak hazırlanmıştır. Müfredatta, Kur'ân ezberi, İslamî çalışmalar, sorgulama soruları, tarih & coğrafya ve fen bilimleri gibi farklı alanlar yer almaktadır. Müfredat, öğrenme sürecini aşamalı bir şekilde ilerletmekte ve

öğrencilerin aktif katılımını teşvik etmektedir. Ayrıca, öğrencilerin hem dinî hem de dünyevî bilgilerini entegre etmelerine yardımcı olmayı hedeflemektedir.

Müfredatın pedagojik açıdan güçlü yönleri, öğrencilerin gelişimsel özelliklerine uygun olması, bütüncül bir eğitim anlayışını benimsemesi, aktif öğrenme yöntemlerini kullanması ve değerler eğitimine önem vermesidir. Müfredatın geliştirilebilecek yönleri ise, proje tabanlı öğrenmeye daha fazla yer verilmesi, öğrenci merkezli yaklaşımın güçlendirilmesi ve aile katılımının artırılması olarak özetlenebilir.

Bu bağlamda, Avustralya'da din eğitimi ve Müslüman toplumun eğitim alanındaki deneyimlerini iyileştirmek için şu önerilerde bulunulabilir:

- Devletin ve sivil toplum kuruluşlarının İslamofobi ve ayrımcılıkla mücadele konusunda daha aktif rol alması gerekmektedir. Eğitim programları, toplumun farklı kesimleri arasındaki hoşgörüyü ve anlayışı artırmaya yönelik olarak düzenlenmelidir.
- Müslüman okullarının sayısı ve kalitesi artırılmalı, devlet tarafından bu okullara daha fazla destek sağlanmalıdır. Özellikle nitelikli öğretmen yetiştirme programlarına yatırım yapılmalı ve okulların kaynakları güçlendirilmelidir.
- Ailelerin eğitim sürecine daha aktif katılımı sağlanarak, ev ve okul arasındaki iş birliği güçlendirilmelidir. Aileler, çocuklarının eğitimine destek olmalı ve okul yönetimiyle düzenli iletişim halinde olmalıdır.
- Din eğitimi alanında daha fazla araştırma yapılmalı ve bu araştırmaların sonuçları eğitim politikalarına yansıtılmalıdır. Müfredatın ve eğitim yöntemlerinin etkinliği düzenli olarak değerlendirilmeli ve geliştirilmelidir.
- İlim Koleji gibi imkânların Avustralya'da sayısının artırılması ülkedeki Müslümanlar başta olmak üzere topluma önemli katkılar sağlayacaktır. Bu bağlamda özellikle Türklerin bölgedeki faaliyetlerini artırmaları önem arz etmektedir.

Kaynakça

- ABS [Australian Bureau of Statistics]. (2024a). *National, state and territory population*. Erişim tarihi: 07.10.2024, <https://www.abs.gov.au/statistics/people/population>
- ABS [Australian Bureau of Statistics]. (2024b). *Cultural diversity of Australia*. Erişim tarihi: 07.10.2024, <https://www.abs.gov.au/articles/cultural-diversity-australia>
- ABS [Australian Bureau of Statistics]. (2024c). *Religious affiliation in 2021*. Erişim tarihi: 07.10.2024, <https://www.abs.gov.au/articles/religious-affiliation-australia>

- ABS [Australian Bureau of Statistics]. (2024d). *Education*. Erişim tarihi: 07.10.2024, <https://www.abs.gov.au/statistics/people/education>
- Akbarzadeh, S. (2004, Haziran 26). Avustralyalı cihatçı İslamofobiyi körüklüyor. *The Canberra Times*.
- Alison, L. B., Leigh, A., & Varganova, E. (2012). Does ethnic discrimination vary across minority groups? Evidence from a field experiment. *Oxford Bulletin of Economics and Statistics*, 74(1), 1–24.
- Australian Bureau of Statistics. (2017). Erişim tarihi: 07.10.2024, <https://www.abs.gov.au>
- Ayhan, H. (1997). *Din eğitimi ve öğretimi* (3. Baskı). MÜİFV Yayınları.
- Bahçekapılı, M. (2011a). Batılı ülkelerde din eğitiminin kültürlerarası barış, hoşgörü ve diyalog ortamına olan katkısı üzerine bazı değerlendirmeler. *Din Eğitimi Araştırmaları Dergisi*, 21, 129-152.
- Bahçekapılı, M. (2011b). Avrupa'da İslam din eğitimi modelleri. *Din Eğitimi Araştırmaları Dergisi*, 21, 21-64.
- Bahçekapılı, M. (2012). *Avrupa'da din eğitimi*. Önder.
- Bahçekapılı, M. (2018). Fransa'da laiklik, İslam, Müslümanlar ve din eğitimi politikaları. *Türkiye Din Eğitimi Araştırmaları Dergisi*, 6, 11-50.
- Barker, R. (2021). Pluralism versus separation: Tension in the Australian church-state relationship. *Religion & Human Rights*, 16(1), 1-40. <https://doi.org/10.1163/18710328-BJA10015>
- Barker, R. (2022). The place of the child in recent Australian debate about freedom of religion and belief. *Laws*, 11(6), 83. <https://doi.org/10.3390/laws11060083>
- Bakanlık Yönergeleri. (2024). *Ministerial Direction, Planning and Environment Act 1987 Section 7(5), The Form And Content Of Planning Schemes*. Erişim tarihi: 01.06.2024, https://www.planning.vic.gov.au/__data/assets/pdf_file/0035/658097/19-July-2024-Ministerial-Direction-Section-75-Form-and-Content.pdf
- Chesson, M. (1983). The social and economic importance of the women in Jigalong. İçinde F. Gale (Ed.), *We are bosses our-selves: The status an role of the aboriginal women today* (s. 40-43). Australian Institute of Aboriginal Studies.
- Cleland, B. (2002). *The Muslims in Australia: A brief history*. Islamic Council of Victoria.
- Colan, A. (2007). *Muslims in Australia since the 1600s* [DVD]. Ronin Films.

- Diallo, I. (2016). The socio-religious role of the mosques in Australia. *Journal of Muslim Minority Affairs*, 36(1), 1–15.
- Doğan, H. (2024). Büyüyen bir hukuk sorunsalı: İslamofobi. *Muhafazakâr Düşünce Dergisi*, 20(66), 342-362.
- Edwards, F. R., & Wildeman, C. (2018). Characteristics of the frontline child welfare workforce. *Children and Youth Services Review*, 89, 13-26.
- Eğitim ve Öğretim Reformu Yasası. (2006). *Education and Training Reform Act 2006*. Erişim tarihi: 01.07.2024, <https://www.legislation.vic.gov.au/in-force/acts/education-and-training-reform-act-2006/103> ve <https://content.legislation.vic.gov.au/sites/default/files/2024-07/06-24aa103-authorized.PDF>
- Goldburg, P. (2008). Teaching religion in Australian schools. *Numen*, 55(2-3), 241-271.
- Hall, D., Sultmann, W. F., & Lamb, J. T. (2024). Religious education in Australia: The voices of practitioners and scholars. *Religions*, 15(9), 1025. <https://doi.org/10.3390/rel15091025>
- Hassen, M. (2013). The politics of Muslim schooling in the West: The Case of Australia. *Journal of Muslim Minority Affairs*, 33(4), 496-510. <https://doi.org/10.1080/13602004.2013.858709>
- ICMG. (2024) *Islamic Community Milli Gorus Australia*. Erişim tarihi: 01.06.2024, <https://www.icmg.org.au/>
- Ilım College. (2024a). *About us*. Erişim tarihi: 01.06.2024, <https://www.ilimcollege.vic.edu.au/about-us/>
- Ilım College. (2024b). *Islamic education*. Erişim tarihi: 01.06.2024, <https://www.ilimcollege.vic.edu.au/islamic-education/>
- Independent Schools Australia. (2021). Erişim tarihi: 01.08.2024, <https://www.independent.schools.com.au/>
- İnsan Hakları ve Sorumlulukları Yasası. (2006). *Charter of Human Rights and Responsibilities Act*. Erişim tarihi: 01.07.2024, <https://content.legislation.vic.gov.au/sites/default/files/2022-06/06-43aa015%20authorized.pdf>
- İrkçılık karşıtı ve Dini Hoşgörü Yasası. (2001). *Racial and Religious Tolerance Act*. Erişim tarihi: 01.08.2024, https://content.legislation.vic.gov.au/sites/default/files/bee78517-35cd-360b-ac26-e859af241828_01-047a.pdf

- İrksal ve Dini Hoşgörü Yasası. (2001). *Racial and Religious Tolerance Act*. Erişim tarihi: 01.08.2024, <https://www.humanrights.vic.gov.au/legal-and-policy/victorias-human-rights-laws/racial-and-religious-tolerance-act/>
- Islamophobia Register Australia. (2024). Erişim tarihi: 01.06.2024, <https://islamophobia.com.au/publications/our-reports/>
- James, J. (2009). Immigrant settlement, ethnic relations and multiculturalism in Australia. İçinde J. Higley, J. Nieuwenhuysen, & S. Neerup (Eds.), *Nations of immigrants: Australia and the USA compared* (pp. 154-155). Edward Elgar Publishing Inc.
- Jupp, J. (2009). "Immigrant Settlement, Ethnic Relations and Multiculturalism in Australia", *Nations of Immigrants: Australia and the USA Compared*, ed. J. Higley- J. Nieuwenhuysen-S. Neerup, Cheltenham: Edward Elgar Publishing Inc.
- MFIS. (2024). *Malek Fahd İslam Okulu*. Erişim Tarihi 01.09.2024. <https://www.mfis.nsw.edu.au/>
- Monsour, A. (2015). Undesirable alien to good citizen: Syrian/Lebanese in a ‘white’ Australia. *Mashriq & Mahjar*, 1(1), 135–161.
- National Catholic Education Commission. (2016). *Catholic schools in Australia*. Erişim tarihi: 01.09.2024, <http://www.ncec.catholic.edu.au/resources/publication/401-catholic-schools-in-australia-2016/file>
- Racial And Religious Tolerance Act. (2001). *Racial And Religious Tolerance Act*. Erişim tarihi: 01.08.2024, <https://www.humanrights.vic.gov.au/legal-and-policy/victorias-human-rights-laws/racial-and-religious-tolerance-act/>
- Sak, R., Şahin Sak, İ. T., Şendil, Ç. Ö., & Nas, E. (2021). Bir araştırma yöntemi olarak doküman analizi. *Kocaeli Üniversitesi Eğitim Dergisi*, 4(1), 227-250.
- Saniotis, A. (2004). İkiyüzlülüğü somutlaştırmak: Müslüman Avustralyalılar ‘öteki’ olarak. *Avustralya Çalışmaları Dergisi*, 28(82), 49–59. <https://doi.org/10.1080/14443050409387955>
- Speaker, H. J. (2008, February 13). Apology to Australia’s Indigenous Peoples. *House of Representatives, Debates*.
- Statista. (2024). *Total number of student enrolments at selected Islamic schools in Victoria, Australia in 2010 and 2018*. Erişim tarihi: 01.09.2024, <https://www.statista.com/statistics/1156152/australia-leading-islamic-schools-in-victoria-by-student-growth/>
- Stephen Castles, (2000). *Citizenship and Migration: Globalization and the Politics of Belonging*. Hardcover.

- Stephenson, P. (2010). *İslam rüyası: Avustralya'daki yerli Müslümanlar*. UNSW Press.
- Şimşir, B. N. (2018). *Çanakkale Savaşı bağlamında Avustralya'da Atatürk ve Türk toplumu*. Atatürk Araştırma Merkezi Yayınları.
- Tezcan, M. (2021). The views of Turkish immigrants on multicultural policies in Australia: The impact of migration duration. *Medya ve Kültür*, 1(2), 188-204.
- Tezcan, M. (2024). Avustralya'daki Türk Çocuklarının Eğitimi. <http://www.dergiler.ankara.edu.tr>, Erişim Tarihi: 07.10.2024.
- The Victorian Equal Opportunity and Human Rights Commission. (2024). Erişim tarihi: 01.08.2024, <https://www.humanrights.vic.gov.au/>
- U.S. Department of State. (2024). *2023 Report on international religious freedom: Australia*. Erişim tarihi: 01.07.2024, <https://www.state.gov/reports/2023-report-on-international-religious-freedom/australia/>
- Ulusal Katolik Eğitim Komisyonu. (2016). *Catholic Schools in Australia*. Erişim tarihi: 01.09.2024, <http://www.ncec.catholic.edu.au/resources/publication/401-catholic-schools-in-australia-2016/file>
- Wade, N. (2011, Eylül 22). Australian Aborigine hair tells a story of human migration. *The New York Times*. Wayback Machine.
- West, B. A., West, M., & Frances, T. (2010). *A brief history of Australia*. Facts On File Inc.
- Woodlock, R. (2013). Islam in Australia. İçinde A. Rippin (Ed.), *Oxford bibliographies in Islamic studies*. Oxford University Press.
- Woodlock, R., & John, A. (Eds.). (2012). *İzolasyon, entegrasyon ve kimlik: Avustralya'daki Müslüman deneyimi*. La Trobe Dergisi Özel Sayısı. Victoria Vakfı Eyalet Kütüphanesi.
- Wordmeter. (2024). *Population of Australia*. Erişim tarihi: 01.05.2024, <https://www.worldometers.info/world-population/australia-population/>
- Yanık, C. (2012). Avustralya ve Yeni Zelanda'da çokkültürlülüğün değişen yüzü. *Kaygı*, (19), 193-206.

Religious Education and Training in Australia: A Case Study of İlim College

Abdulhalim İnam

Extended Abstract

This article delves into the landscape of religious education and training in Australia, focusing particularly on the Muslim community and using İlim College as a significant case study. The research explores the complex interplay between religion and the state, the rights afforded to religious adherents, and the specific ways in which the Muslim community utilizes these rights in the educational sphere. It also examines the challenges faced by Muslims, including racism, discrimination, and Islamophobia, as well as the measures taken by the state to address these issues. The study provides an overview of formal and non-formal religious education activities, highlighting the expectations, difficulties, and levels of interest observed. A key characteristic of Muslim-established schools, as identified in this study, is their provision of education to students from diverse ethnic backgrounds, which contributes to the development of an educated populace and, by extension, to society at large.

The study aims to provide a general overview of Muslim educational institutions in Australia through the lens of İlim College, a school that exemplifies the right to provide denomination-based religious education. It also seeks to examine İlim College's history, activities, resources, strengths, weaknesses, and curriculum. The research employs qualitative methods, such as document analysis and unstructured observation. The findings suggest that while Muslim communities have made significant strides in institutionalization, they have not yet fully completed the process. Institutions like İlim College have emerged as important players in the educational landscape, however, a noticeable gap remains. The study concludes that similar institutions should be supported and further developed in Australia.

Australia: A Land of Diversity and Migration

Australia, known as a "new continent," is situated in the Southern Hemisphere. While maintaining close ties with the United Kingdom, Australia has developed unique characteristics and a significant presence on the global stage. Post-1960s, the country experienced a substantial influx of migrants from continental Europe, resulting in a

diverse ethnic and religious composition. Australia is recognized as a leading nation in migration and education, alongside countries like Canada, New Zealand, and the United States. According to the 2021 Australian Census, approximately 30% of the population consists of permanent residents born outside the country, which is notably higher compared to other OECD nations.

Australia's immigration policies have evolved over time, influenced by economic, political, and social factors. While the country has established programs for skilled and family migrants, it has also faced criticism for its treatment of refugees, particularly since 2013. The rise of Islamophobia and far-right movements has led to stricter policies, including the detention of asylum seekers in offshore facilities. The historical context of Australia, with its initial settlers being predominantly Western and "white," has shaped the social and political landscape.

Despite the dominance of Anglo culture, the Australian government has embraced ethnic and cultural diversity since the 1980s. However, despite multiculturalism being official policy, differing views on this matter persist within the country. Global events, such as the 9/11 attacks and subsequent terrorist incidents, have fueled discussions on multiculturalism and led to increased "othering" of Australian Muslims. While some academics argue that these events have amplified Islamophobia and hindered Muslim integration efforts, others emphasize the importance of promoting understanding, tolerance, and integration through religious education.

Muslims in Australia: History and Institutions

Muslims are the second-largest religious group in Australia after Christians, with a history dating back to the 19th century. Like other communities, Australian Muslims have sought to establish faith-based institutions to transmit their religious and cultural principles to their children. Over 9% of the Muslim population is under the age of five, which has increased the focus on children's education. As a result, many structures have emerged over the years for children and young people to receive Islamic education. Despite some achievements, Muslims continue to face challenges in a secular society.

The provision of Islamic education in Australia varies, with some opportunities and freedoms available, but also some limitations, as in other Western countries. While Australia's socio-cultural structure differs from other Western nations, the country's environment is generally more open than others. The introduction of mandatory religious instruction in schools and the use of diverse methods are seen as opportunities to promote understanding of Islam. The establishment of Muslim schools, supplementary programs (like madrasas, mektebs, and mosque schools), and homeschooling are all part of the landscape of Islamic education.

According to law, Muslim faith-based schools can operate under the category of “state-supported school,” provided they meet certain requirements and standards. Although there are not many state-supported Muslim schools, these are important venues for the provision of Islamic education. Independent schools, often established by Muslims, also offer religious education. Many families send their children to mainstream schools for general education but seek supplementary religious education in these settings.

Challenges remain in the field of Islamic religious education in Australia. These include the lack of standardized educational environments, low teaching quality, difficulties in curriculum development, and the absence of a generally accepted curriculum. Other issues include poor facilities, limited resources, inadequate health and safety standards, and unqualified administrators and teachers.

The shortage of qualified teachers in Australian schools is a critical issue, affecting the quality and efficiency of the education system. Strategies must be developed to meet this need, and existing policies need to be reviewed. The absence of qualified teachers in independent schools is also negatively affecting the quality of education. Negative perceptions of schools that prioritize Islamic values also pose a threat to Islamic education opportunities.

Furthermore, Muslim students in public schools often experience Islamophobia. Despite the absence of evidence linking Muslim schools to terrorist activities, there are concerns about the potential for radicalization. This highlights the importance of ensuring that Islamic education is provided in a way that is both academically rigorous and promotes tolerance and understanding.

Ilim College: An Example of Muslim Education in Australia

Ilim College serves as a prominent example of a Muslim educational institution in Australia. Founded by Turkish migrant volunteers, Ilim College operates with several campuses, offering education from preparatory to secondary levels. The college emphasizes the integration of Islamic values and principles into all aspects of education, with the goal of fostering well-rounded, ethical, and knowledgeable Muslim citizens. Ilim College’s curriculum includes Quranic studies, Islamic studies, pastoral care, and a hifz (memorization) program. The college aims to nurture the physical, intellectual, and spiritual growth of its students.

The college follows the Australian Curriculum alongside its Islamic studies program. Ilim College also prioritizes the memorization of the Quran, and it aims to produce Australian huffaz (those who have memorized the Quran). The college believes that a Hafiz is a guardian of the Quran, who has the responsibility to preserve and transmit it to future generations without any alteration.

The curriculum is structured to gradually introduce Islamic concepts, starting with basic principles in primary school and moving towards more in-depth analyses in secondary school. Weekly meetings are held to support students in their personal and religious development. The college aims to create an environment where students can freely explore their identity and beliefs.

Conclusion and Recommendations

This study has illuminated the intricate landscape of religious education in Australia, particularly as it pertains to the Muslim community, and has offered a detailed analysis through the lens of Ilim College. It has revealed that while Australia prides itself on its multiculturalism and religious freedom, the reality for many Muslim communities is a complex mix of opportunities and persistent challenges. The delicate balance between the secular state and the diverse religious expressions of its citizens, particularly the Muslim population, requires ongoing attention and refinement.

The findings underscore the significant strides made by Muslim communities in establishing educational institutions that cater to their specific religious and cultural needs. These institutions, like Ilim College, serve as vital spaces where Muslim children can receive both a high-quality academic education and a strong grounding in their faith. However, the study also reveals systemic challenges that hinder the full realization of these communities' educational aspirations. These challenges include the ongoing impact of Islamophobia and discrimination, the limited availability of state-supported Muslim schools, and inconsistencies in educational quality and resources. Moreover, the study highlights the necessity of addressing the negative narratives that link Muslim schools to radicalization and terrorism.

Ilim College, as a case study, demonstrates the potential for Muslim educational institutions to offer a comprehensive educational experience that integrates Islamic values and principles while adhering to national curriculum standards. The college's commitment to fostering academic excellence, moral character, and civic engagement serves as an example of how Islamic education can contribute positively to the overall development of young Muslims. The college's approach to integrating Quranic studies, Islamic studies, pastoral care, and hifz programs within a broader educational framework underscores the importance of a holistic approach to education. The emphasis on creating a safe space for students to explore their religious identity while receiving a rigorous academic education is a notable feature of its educational model.

Based on the findings, the following recommendations are made:

1. Increased efforts are needed to combat Islamophobia and discrimination in schools and the broader community.

2. The government should provide more support to Muslim schools to improve their quality and capacity.
3. Curricula should be developed that are inclusive, academically rigorous, and reflect the diversity of the Muslim community.
4. Programs are needed to train qualified teachers for Islamic schools.
5. Parental involvement in education should be encouraged to foster a strong connection between home and school.

Further research should be conducted to better understand the experiences of Muslim students and to develop evidence-based policies.